

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

12 Φεβρουαρίου 2021

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 562

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. συνεδρ. 181/2/28.01.2021

Υιοθέτηση των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 (EBA/GL/2016/07) και καθορισμός του ορίου σημαντικότητας βάσει του οποίου εκτιμάται το ουσιώδες των καθυστερημένων πιστωτικών υποχρεώσεων στο πλαίσιο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας του στοιχείου δ) της παρ. 2 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντας υπόψη:

α) τα άρθρα 2, 28 και 55Α του καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος (Α' 298/1927),

β) τον ν. 4261/2014 «Πρόσβαση στη δραστηριότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων και προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων (ενσωμάτωση της Οδηγίας υπ' αρ. 2013/36/ΕΕ), κατάργηση του ν. 3601/2007 και άλλες διατάξεις» (Α' 107), και ιδίως τις διατάξεις των άρθρων 4, 6, 71 και της περ. β της παρ. 1 του άρθρου 134 αυτού,

γ) τον κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης υπ' αρ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής, (ΕΕ L 331/12, 15.12.2010), και ιδίως το άρθρο 16 αυτού,

δ) τον κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 648/2012 (ΕΕ L 176/1, 27.6.2013) και ιδίως το άρθρο 178 αυτού,

ε) τον κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 1024/2013 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 2013 για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά

με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων, (ΕΕ L 287/63, 29.10.2013), και ιδίως τα άρθρα 4 και 6 αυτού,

στ) τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 2018/171 της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2017 για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για το όριο σημαντικότητας για καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις (ΕΕ L 32/1, 6.2.2018) και ιδίως τα άρθρα 1, 2, 3 και 6 αυτού,

ζ) τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 (EBA/GL/2016/07),

η) την κατευθυντήρια γραμμή (ΕΕ) υπ' αρ. 2020/978 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 25ης Ιουνίου 2020 σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της παρ. 2 στοιχείο δ) του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου από τις εθνικές αρμόδιες αρχές όσον αφορά το όριο βάσει του οποίου εκτιμάται το ουσιώδες των καθυστερημένων πιστωτικών υποχρεώσεων των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων (ΕΚΤ/2020/32) (ΕΕ L 217/5, 8.7.2020),

θ) ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζει:

α) Να προσδιορίσει τις εποπτικές απαιτήσεις σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 648/2012 (ΕΕ L 176/1, 27.6.2013), όσον αφορά τον ορισμό της αθέτησης, σύμφωνα με τις υιοθετούμενες με την παρούσα κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (εφεξής ΕΑΤ) σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 (EBA/GL/2016/07).

β) Να καθορίσει το όριο σημαντικότητας βάσει του οποίου εκτιμάται το ουσιώδες της καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης στο πλαίσιο της διακριτικής ευχέρειας του στοιχείου δ) της παρ. 2 του άρθρου 178 του

κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171 της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2017 για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για το όριο σημαντικότητας για καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις (ΕΕ L 32/1, 6.2.2018).

γ) Να υιοθετήσει την κατευθυντήρια γραμμή (ΕΕ) υπ' αρ. 2020/978 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας της 25ης Ιουνίου 2020 σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της παρ. 2 στοιχείο δ) του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου από τις εθνικές αρμόδιες αρχές όσον αφορά το όριο βάσει του οποίου εκτιμάται το ουσιώδες των καθυστερημένων πιστωτικών υποχρεώσεων των λιγότερο σημαντικών ιδρυμάτων (ΕΚΤ/2020/32) (ΕΕ L 217/5, 8.7.2020).

ΜΕΡΟΣ Α: Γενικές Διατάξεις

1. Πεδίο Εφαρμογής

1.1. Οι διατάξεις της παρούσας εφαρμόζονται:

α) από τα πιστωτικά ιδρύματα που υπόκεινται στην άμεση εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος (εφεξής ΤτΕ), σε ατομική, υποενοποιημένη και ενοποιημένη βάση, καθώς και

β) από τα υποκαταστήματα στην Ελλάδα των πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα σε χώρα εκτός του Ε.Ο.Χ.

1.2. Η παρούσα εφαρμόζεται σε σχέση με:

α) την προσέγγιση εσωτερικών διαβαθμίσεων (εφεξής ΠΕΔ) σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 του τίτλου II του τρίτου μέρους του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013,

β) την τυποποιημένη προσέγγιση για τον πιστωτικό κίνδυνο δυνάμει της παραπομπής του άρθρου 127 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 στο άρθρο 178 του ίδιου κανονισμού.

1.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια να χρησιμοποιούν την ΠΕΔ εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην παρούσα σχετικά με την ΠΕΔ σε όλα τα ανοίγματα. Όταν τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα έχουν λάβει προηγούμενη έγκριση για μόνιμη χρήση της τυποποιημένης προσέγγισης σύμφωνα με το άρθρο 150 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ή έγκριση για διαδοχική εφαρμογή της ΠΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 148 του ίδιου κανονισμού, μπορούν να εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην παρούσα για την τυποποιημένη προσέγγιση σε όλα τα σχετικά ανοίγματα τα οποία εμπίπτουν στη μόνιμη μερική χρήση της τυποποιημένης προσέγγισης ή περιλαμβάνονται στο σχέδιο διαδοχικής εφαρμογής.

1.4. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και στον ν. 4261/2014 έχουν την ίδια έννοια και στην παρούσα.

2. Πρώτη εφαρμογή της παρούσας από τα πιστωτικά ιδρύματα που εφαρμόζουν την ΠΕΔ.

2.1. Προκειμένου να εφαρμόσουν τις διατάξεις της παρούσας για πρώτη φορά, τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ αξιολογούν και προσαρμόζουν

αντίστοιχα, όπου απαιτείται, τα συστήματα διαβάθμισης που εφαρμόζουν, έτσι ώστε οι εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου να αποτυπώνουν τον νέο ορισμό της αθέτησης σύμφωνα με την παρούσα, εφαρμόζοντας τα ακόλουθα:

α) προσαρμογή, όπου είναι εφικτό, των ιστορικών δεδομένων με βάση τον νέο ορισμό της αθέτησης σύμφωνα με την παρούσα και ειδικότερα με βάση τα όρια σημαντικότητας που αφορούν το ουσιώδες της καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης, όπως αυτά καθορίζονται στην Ενότητα 1.5 του Κεφαλαίου 1 του Μέρους Β,

β) αξιολόγηση της σημαντικότητας της επίπτωσης του νέου ορισμού της αθέτησης σύμφωνα με την παρούσα σε όλες τις παραμέτρους κινδύνου και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και σε σύγκριση με τον προηγούμενο ορισμό, κατά περίπτωση, μετά τη διενέργεια των σχετικών προσαρμογών στα ιστορικά δεδομένα,

γ) προσθήκη ενός επιπλέον περιθωρίου συντηρητικότητας στα συστήματα διαβάθμισης προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι πιθανές στρεβλώσεις των εκτιμήσεων κινδύνου που οφείλονται στον ασυνεπή ορισμό της αθέτησης στα ιστορικά δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν για τους σκοπούς της ανάπτυξης των υποδειγμάτων.

2.2. Οι μεταβολές που αναφέρονται στην παρ. 2.1 και οι οποίες εφαρμόζονται στα συστήματα διαβάθμισης λόγω της εφαρμογής της παρούσας, επαληθεύονται από τη διαδικασία εσωτερικής επικύρωσης και ταξινομούνται σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 529/2014 της Επιτροπής της 12ης Μαρτίου 2014 που συμπληρώνει τον κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για την αξιολόγηση της σπουδαιότητας των επεκτάσεων και μεταβολών στην προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων και στην εξελιγμένη προσέγγιση μέτρησης (ΕΕ L 48/36 20.5.2014) και, ανάλογα με την ταξινόμηση αυτή, απαιτείται η κοινοποίησή τους ή η έγκρισή τους από την ΤτΕ.

2.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, και τα οποία πρέπει να λάβουν την προηγούμενη άδεια της ΤτΕ σύμφωνα με το άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 529/2014 της Επιτροπής, προκειμένου να ενσωματώσουν την παρούσα, συμφωνούν με την ΤτΕ την τελική προθεσμία υποβολής της αίτησης για την έγκριση των μεταβολών που αφορούν τον ορισμό της αθέτησης.

Αφού τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ αρχίσουν τη συλλογή δεδομένων σύμφωνα με τον νέο ορισμό της αθέτησης όπως προβλέπεται στην παρούσα, κατά τη διάρκεια της τακτικής επανεξέτασης των εκτιμήσεων κινδύνου που διενεργούν και η οποία αναφέρεται στο στοιχείο γ) της παρ. 1 του άρθρου 179 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, επεκτείνουν, ή όπου δικαιολογείται, μετακινούν τη χρονική περίοδο των ιστορικών δεδομένων που χρησιμοποιείται για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου έτσι ώστε να συμπεριληφθούν τα νέα δεδομένα. Έως ότου συμπληρωθεί επαρκής χρονική περίοδος με ομοιογενή ορισμό της αθέτησης, τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα, κατά τη διάρκεια της τακτικής επανεξέτασης των εκτιμήσεων των παραμέτρων κινδύνου,

αξιολογούν την επάρκεια του επιπέδου του περιθωρίου συντηρητικότητας που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της ανωτέρω παρ. 2.1.

ΜΕΡΟΣ Β: Κριτήρια Προσδιορισμού της Αθέτησης

1. ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΘΕΤΗΣΗΣ

1.1 Μέτρηση των ημερών καθυστέρησης

1.1.1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, όταν οποιοδήποτε ποσό κεφαλαίου, τόκων ή προμηθειών δεν εξοφλείται κατά την ημερομηνία που καθίσταται ληξιπρόθεσμο, τα πιστωτικά ιδρύματα αναγνωρίζουν το ποσό αυτό ως καθυστερημένη πιστωτική υποχρέωση. Όταν υπάρχουν τροποποιήσεις στο πρόγραμμα πληρωμών, όπως αυτές που αναφέρονται στο στοιχείο ε) της παρ. 2 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, οι πολιτικές του πιστωτικού ιδρύματος αποσαφηνίζουν ότι η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης βασίζεται στο τροποποιημένο πρόγραμμα πληρωμών.

1.1.2. Όταν η πιστωτική συμφωνία επιτρέπει ρητά στον οφειλέτη να μεταβάλλει το πρόγραμμα πληρωμών, να αναστέλλει ή να αναδιατάσσει τις πληρωμές υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις και ο οφειλέτης ενεργεί στο πλαίσιο των δικαιωμάτων που του χορηγεί η σύμβαση, οι δόσεις που τροποποιήθηκαν, αναστάλησαν ή αναδιατάχθηκαν δεν θεωρούνται καθυστερημένες, αλλά η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης βασίζεται στο νέο πρόγραμμα πληρωμών μόλις αυτό προσδιοριστεί. Ωστόσο, εάν ο οφειλέτης μεταβάλει το πρόγραμμα πληρωμών, αναστέλλει ή αναδιατάζει τις πληρωμές, τα πιστωτικά ιδρύματα αναλύουν τα αίτια αυτής της μεταβολής και αξιολογούν τις τυχόν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και το Κεφάλαιο 2 του Μέρους Β της παρούσας.

1.1.3. Όταν η αποπληρωμή της υποχρέωσης αναστέλλεται εξαιτίας κάποιου νόμου, ή λόγω υιοθέτησης σχημάτων συμβατών με τις κατευθυντήριες γραμμές υπό στοιχεία GL/2020/2 της EAT, ή άλλων γενικών κατευθύνσεων της EAT τα οποία επιτρέπουν αυτή την ευχέρεια ή εξαιτίας άλλων νομικών περιορισμών, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης αναστέλλεται για την ίδια περίοδο. Ως εκ τούτου, το κριτήριο των 90 ημερών καθυστέρησης του στοιχείου β) της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, βασίζεται στο τροποποιημένο πρόγραμμα πληρωμών και κατά την περίοδο της αναστολής ο οφειλέτης παραμένει σε ενήμερη κατάσταση (non defaulted status). Ωστόσο, σε τέτοιες περιπτώσεις, τα πιστωτικά ιδρύματα αναλύουν, όπου είναι εφικτό, τα αίτια για την άσκηση της ευχέρειας της αναστολής και αξιολογούν τις τυχόν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και το Κεφάλαιο 2 του Μέρους Β της παρούσας.

1.1.4. Όταν η αποπληρωμή της υποχρέωσης αποτελεί αντικείμενο διαφοράς μεταξύ του οφειλέτη και του πιστωτικού ιδρύματος, η μέτρηση των ημερών καθυ-

στέρησης μπορεί να ανασταλεί έως την επίλυση της διαφοράς, εφόσον πληρούνται τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η διαφορά μεταξύ του οφειλέτη και του πιστωτικού ιδρύματος σχετικά με την ύπαρξη ή το ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης έχει παραπεμφθεί σε δικαστήριο ή, εφόσον έχει συμφωνηθεί ή επιβάλλεται από τον νόμο, σε διαιτησία ή διαμεσολάβηση,

β) στην ειδική περίπτωση της χρηματοδοτικής μίσθωσης, έχει υποβληθεί επίσημη καταγγελία κατά του πιστωτικού ιδρύματος σχετικά με το αντικείμενο της σύμβασης και η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης, η διαδικασία εσωτερικής επικύρωσης ή άλλη παρόμοια λειτουργία ανεξάρτητου ελέγχου έχει επιβεβαιώσει το βάσιμο της καταγγελίας.

1.1.5. Όταν υπάρχει αλλαγή του οφειλέτη λόγω κάποιου γεγονότος όπως η συγχώνευση ή η εξαγορά του οφειλέτη ή οποιαδήποτε άλλη παρόμοια συναλλαγή, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης αρχίζει από τη στιγμή που το διαφορετικό πρόσωπο ή οντότητα αναλαμβάνει την υποχρέωση αποπληρωμής της υποχρέωσης. Αντιθέτως, σε περίπτωση μεταβολής της επωνυμίας του οφειλέτη, δεν επηρεάζεται η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης.

1.1.6. Για τις περιπτώσεις των παρ. 1.1.2., 1.1.3., 1.1.4., 1.1.5. κατά τις οποίες δύναται να προκύψει μεταβολή, αναστολή ή αναδιάρθρωση αποπληρωμής της υποχρέωσης, το πιστωτικό ίδρυμα διαθέτει τα κατάλληλα συστήματα παρακολούθησης και υπολογισμού των ημερών καθυστέρησης. Παράλληλα, οι πολιτικές του πιστωτικού ιδρύματος αποσαφηνίζουν τις περιπτώσεις που αναστέλλουν τη μέτρηση των ημερών καθυστέρησης. Η ανάλυση των παραγόντων άσκησης της ευχέρειας αναστολής (σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παρ. 1.1.2., 1.1.3.), καθώς και η αξιολόγηση των ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής, αποτελούν, μεταξύ άλλων, σημαντικά στοιχεία τα οποία αναμένεται να λαμβάνονται υπόψη κατά τη μεθοδολογία εκτίμησης της αναμενόμενης πιστωτικής ζημιάς.

1.1.7. Ο υπολογισμός του αθροίσματος όλων των καθυστερημένων ποσών που συνδέονται με οποιαδήποτε πιστωτική υποχρέωση του οφειλέτη προς το πιστωτικό ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του, τον οποίο πραγματοποιούν τα πιστωτικά ιδρύματα για τους σκοπούς της σύγκρισης με το όριο σημαντικότητας, όπως αυτό καθορίζεται στην Ενότητα 1.5, διενεργείται με τέτοια συχνότητα ώστε να καθίσταται δυνατός ο έγκαιρος προσδιορισμός της αθέτησης. Τα πιστωτικά ιδρύματα διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις ημέρες καθυστέρησης και την αθέτηση είναι επικαιροποιημένες οποτεδήποτε χρησιμοποιούνται για τη λήψη αποφάσεων, την εσωτερική διαχείριση κινδύνου, την εσωτερική ή εξωτερική υποβολή αναφορών και τις διαδικασίες υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων. Όταν τα πιστωτικά ιδρύματα υπολογίζουν τις ημέρες καθυστέρησης με συχνότητα μικρότερη της καθημερινής, διασφαλίζουν ότι η ημερομηνία αθέτησης προσδιορίζεται ως η ημερομηνία κατά την οποία πράγματι εκπληρώθηκε το κριτήριο της καθυστέρησης.

1.1.8. Η ταξινόμηση του οφειλέτη σε καθεστώς αθέτησης δεν υπόκειται σε πρόσθετη υποκειμενική κρίση. Άπαξ και ο οφειλέτης πληροί το κριτήριο της καθυστέρησης, θεωρείται ότι έχει επέλθει αθέτηση σε όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη, εκτός εάν πληρούνται οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα ανοίγματα είναι αποδεκτά ως ανοίγματα λιανικής τραπεζικής και το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης,

β) θεωρείται ότι έχει επέλθει η επονομαζόμενη «κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης», σύμφωνα με την παρ. 1.2.1,

1.1.9. Οι προϋποθέσεις της παρ. 1.1.8. για τη μη ταξινόμηση του οφειλέτη σε καθεστώς αθέτησης, είναι διακριτές στο σύστημα παρακολούθησης και υπολογισμού των ημερών καθυστέρησης.

1.2. Κατάσταση Τεχνικής Καθυστέρησης

1.2.1. Η κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης θεωρείται ότι έχει επέλθει μόνο σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) όταν το πιστωτικό ίδρυμα εντοπίζει ότι το καθεστώς αθέτησης οφείλεται σε σφάλμα δεδομένων ή συστήματος του πιστωτικού ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένων ανθρώπινων σφαλμάτων κατά τις τυποποιημένες διαδικασίες, αλλά όχι σε λανθασμένες πιστωτικές αποφάσεις,

β) όταν το πιστωτικό ίδρυμα εντοπίζει ότι το καθεστώς αθέτησης οφείλεται στη μη εκτέλεση, στην ελλιπή ή καθυστερημένη εκτέλεση της συναλλαγής πληρωμής που είχε ζητήσει ο οφειλέτης ή όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή κατέστη ανεπιτυχής λόγω δυσλειτουργίας του συστήματος πληρωμής,

γ) όταν λόγω της φύσης της συναλλαγής υπάρχει χρονική υστέρηση μεταξύ της παραλαβής της πληρωμής από το πιστωτικό ίδρυμα και της απόδοσης της πληρωμής στον σχετικό λογαριασμό, με αποτέλεσμα η πληρωμή να εκτελέστηκε πριν από την παρέλευση των 90 ημερών, αλλά η πίστωση στον λογαριασμό του πελάτη να πραγματοποιήθηκε μετά την παρέλευση των 90 ημερών,

δ) στην ειδική περίπτωση πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων (factoring), όταν οι αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις εγγράφονται στον ισολογισμό του πιστωτικού ιδρύματος και παραβιάζεται το όριο σημαντικότητας όπως αυτό καθορίζεται στην Ενότητα 1.5, αλλά καμία εισπρακτέα απαίτηση έναντι του οφειλέτη δεν εμφανίζει καθυστέρηση μεγαλύτερη των 30 ημερών.

1.2.2. Οι καταστάσεις τεχνικής καθυστέρησης δεν θεωρούνται αθετήσεις σύμφωνα με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Τα πιστωτικά ιδρύματα διορθώνουν όλα τα εντοπισθέντα σφάλματα που οδήγησαν σε κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης εντός του συντομότερου δυνατού χρονικού πλαισίου.

1.2.3. Στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, οι καταστάσεις τεχνικής καθυστέρησης, για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου, αφαιρούνται από τα δεδομένα αναφοράς των ανοιγμάτων σε αθέτηση.

1.3. Ανοίγματα έναντι κεντρικών κυβερνήσεων, τοπικών αρχών και οντοτήτων του δημόσιου τομέα.

1.3.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν ειδική μεταχείριση για τα ανοίγματα έναντι κεντρικών κυβερνήσεων, τοπικών αρχών και οντοτήτων του δημόσιου τομέα όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η σύμβαση σχετίζεται με την προμήθεια αγαθών ή υπηρεσιών και οι διοικητικές διαδικασίες απαιτούν την ολοκλήρωση συγκεκριμένων ελέγχων που σχετίζονται με την εκτέλεση της σύμβασης πριν από την πραγματοποίηση της πληρωμής. Αυτό ισχύει ειδικότερα για ανοίγματα πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων ή παρόμοιας μορφής συμφωνίες, αλλά δεν ισχύει για μέσα όπως τα ομόλογα,

β) πέραν της καθυστέρησης στην πληρωμή, δεν συντρέχουν άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως καθορίζονται σύμφωνα με το στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 και την πα. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και την παρούσα, ο οφειλέτης έχει εύρωστη χρηματοοικονομική κατάσταση και δεν υπάρχουν εύλογες ανησυχίες σχετικά με την ολοσχερή αποπληρωμή της υποχρέωσης, περιλαμβανομένων τυχόν τόκων υπερημερίας, κατά περίπτωση,

γ) η υποχρέωση δεν εμφανίζει καθυστέρηση μεγαλύτερη από 180 ημέρες.

1.3.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα που αποφασίζουν να εφαρμόσουν την ειδική μεταχείριση που αναφέρεται στην παρ. 1.3.1 εφαρμόζουν τα ακόλουθα:

α) αυτά τα συγκεκριμένα ανοίγματα δεν περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του ορίου σημαντικότητας για άλλα ανοίγματα έναντι του εν λόγω οφειλέτη,

β) δεν θεωρούνται αθετήσεις κατά την έννοια του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013,

γ) τεκμηριώνονται σαφώς ως ανοίγματα που υπόκεινται στην ειδική μεταχείριση.

1.4. Ειδικές διατάξεις που ισχύουν για την πρακτορεία επιχειρηματικών απαιτήσεων και τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις.

1.4.1. Όταν στις συμφωνίες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων ο πράκτορας δεν αναγνωρίζει τις εκχωρημένες εισπρακτέες απαιτήσεις στον ισολογισμό του και ευθύνεται απευθείας έναντι του πελάτη έως ένα συγκεκριμένο συμφωνημένο ποσοστό, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης ξεκινά από την ημερομηνία κατά την οποία ο λογαριασμός της πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων γίνεται χρεωστικός, δηλαδή από την ημερομηνία κατά την οποία οι καταβληθείσες προκαταβολές έναντι των εισπρακτέων απαιτήσεων υπερβαίνουν το ποσοστό που έχει συμφωνήσει ο πράκτορας με τον πελάτη. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των καθυστερημένων στοιχείων του πελάτη ενός πράκτορα, τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν αμφότερες τις ακόλουθες ενέργειες:

α) συγκρίνουν το άθροισμα του ποσού του λογαριασμού πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων που είναι σε χρέωση και όλων των λοιπών καθυστερημένων υποχρεώσεων του πελάτη που έχουν εγγραφεί στον ισολογισμό του πράκτορα με την απόλυτη συνιστώσα του ορίου σημαντικότητας, όπως αυτή ορίζεται στην Ενότητα 1.5,

β) συγκρίνουν τη σχέση μεταξύ του αθροίσματος που περιγράφεται στο στοιχείο α) και του συνολικού ποσού της τρέχουσας αξίας του λογαριασμού πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων, δηλαδή της αξίας των προκαταβολών που έχουν καταβληθεί για τις εισπρακτέες απαιτήσεις και όλων των άλλων ανοιγμάτων εντός ισολογισμού τα οποία συνδέονται με τις πιστωτικές υποχρεώσεις του πελάτη, με τη σχετική συνιστώσα του ορίου σημαντικότητας όπως αυτή ορίζεται στην Ενότητα 1.5.

1.4.2. Όταν στις συμφωνίες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων ο πράκτορας αναγνωρίζει τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις στον ισολογισμό του και έχει ανοίγματα έναντι των χρεωστών του πελάτη, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης ξεκινά όταν καθίσταται ληξιπρόθεσμη η πληρωμή μίας επιμέρους εισπρακτέας απαίτησης. Σε αυτή την περίπτωση, όσον αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, δυνάμει του γεγονότος ότι οι εκχωρημένες εισπρακτέες απαιτήσεις αποτελούν αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της παρ. 5 του άρθρου 154 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 ή, στην περίπτωση των αποκτηθείσων εισπρακτέων απαιτήσεων έναντι επιχειρήσεων, εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις της παρ. 6 του άρθρου 153 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ο ορισμός της αθέτησης μπορεί να εφαρμοστεί όπως στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής σύμφωνα με το Κεφάλαιο 4 του Μέρους Γ της παρούσας.

1.4.3. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα αναγνωρίζει γεγονότα τα οποία συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας των αποκτηθείσων εισπρακτέων απαιτήσεων όπως αυτός ορίζεται στο σημείο (53) της παρ. 1 του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, αυτά τα γεγονότα δεν θεωρούνται ότι οδηγούν σε αθέτηση του οφειλέτη. Όταν το ποσό της εισπρακτέας απαίτησης έχει μειωθεί ως συνέπεια γεγονότων που συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της απαίτησης, όπως εκπτώσεις, μειώσεις, συμψηφισμοί ή έκδοση πιστωτικών σημειωμάτων από τον πωλητή, στη μέτρηση των ημερών καθυστέρησης περιλαμβάνεται το μειωμένο ποσό της εισπρακτέας απαίτησης. Εάν υπάρχει διαφορά μεταξύ του οφειλέτη και του πωλητή και αναγνωριστεί ότι αυτό το γεγονός συνδέεται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας της απαίτησης, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης αναστέλλεται έως την επίλυση της διαφοράς.

1.4.4. Τα γεγονότα, τα οποία αναγνωρίζεται ότι συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων απαιτήσεων και ως εκ τούτου εξαιρούνται από τον προσδιορισμό της αθέτησης, περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ή του εσωτερικού κεφαλαίου για τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων απαιτήσεων. Όταν τα πιστωτικά ιδρύματα αναγνωρίζουν σημαντικό αριθμό γεγονότων που συνδέονται με τον κίνδυνο απομείωσης της αξίας εισπρακτέων απαιτήσεων, αναλύουν και τεκμηριώνουν τα αίτια αυτών των γεγονότων και αξιολογούν τις τυχόν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και το Κεφάλαιο 2 του Μέρους Β της παρούσας.

1.4.5. Τα πιστωτικά ιδρύματα, στη μεθοδολογία εκτίμησης της αναμενόμενης πιστωτικής ζημιάς, συνεκτιμούν τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του κινδύνου απομείωσης της αξίας των εισπρακτέων απαιτήσεων, η οποία πραγματοποιείται στις περιπτώσεις σημαντικού αριθμού γεγονότων που συνδέονται με τον συγκεκριμένο κίνδυνο.

1.4.6. Όταν ο οφειλέτης δεν έχει ενημερωθεί επαρκώς σχετικά με την εκχώρηση της εισπρακτέας απαίτησης από τον πελάτη του πράκτορα και το πιστωτικό ίδρυμα έχει αποδεικτικά στοιχεία ότι η πληρωμή για την εισπρακτέα απαίτηση έχει πραγματοποιηθεί προς τον πελάτη, το πιστωτικό ίδρυμα δεν θεωρεί καθυστερημένη την εισπρακτέα απαίτηση. Όταν ο οφειλέτης έχει ενημερωθεί επαρκώς σχετικά με την εκχώρηση της εισπρακτέας απαίτησης, αλλά προχώρησε ωστόσο στην πληρωμή προς τον πελάτη, το πιστωτικό ίδρυμα συνεχίζει να μετρά τις ημέρες καθυστέρησης σύμφωνα με τους όρους της εισπρακτέας απαίτησης.

1.4.7. Οι ειδικές διατάξεις που ισχύουν για την πρακτορεία επιχειρηματικών απαιτήσεων και τις αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις είναι διακριτές στο σύστημα παρακολούθησης και διαχείρισης πιστοδοτήσεων του πιστωτικού ιδρύματος και περιγράφονται επίσης στις σχετικές πολιτικές.

1.4.8. Στην ειδική περίπτωση των συμφωνιών εμπιστευτικής πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων, στην οποία οι οφειλέτες δεν ενημερώνονται σχετικά με την εκχώρηση των εισπρακτέων απαιτήσεων αλλά οι αποκτηθείσες εισπρακτέες απαιτήσεις αναγνωρίζονται στον ισολογισμό του πράκτορα, η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης ξεκινά από τη χρονική στιγμή που έχει συμφωνηθεί με τον πελάτη ότι οι πληρωμές του οφειλέτη θα πρέπει να μεταφερθούν από τον πελάτη στον πράκτορα.

1.5. Καθορισμός του ορίου σημαντικότητας

1.5.1. Για τους σκοπούς του στοιχείου δ) της παρ. 2 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, τα πιστωτικά ιδρύματα εκτιμούν το ουσιώδες της καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης βάσει του ακόλουθου ορίου σημαντικότητας, το οποίο έχει δύο συνιστώσες:

α) όριο εκφραζόμενο ως το άθροισμα όλων των ληξιπρόθεσμων ποσών που ο οφειλέτης οφείλει προς το πιστωτικό ίδρυμα, τη μητρική επιχείρησή του ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του, ανερχόμενο σε:

i) 100 ευρώ για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής,

ii) 500 ευρώ για ανοίγματα πλην των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής και

β) όριο εκφραζόμενο ως ποσοστό που αποτυπώνει το ύψος της καθυστερημένης πιστωτικής υποχρέωσης σε σχέση με το συνολικό ύψος όλων των εντός ισολογισμού ανοιγμάτων έναντι αυτού του οφειλέτη, του πιστωτικού ιδρύματος, της μητρικής επιχείρησής του ή οποιασδήποτε από τις θυγατρικές του, εξαιρουμένων των ανοιγμάτων σε μετοχές, ανερχόμενο σε 1%.

1.5.2. Για τα πιστωτικά ιδρύματα που εφαρμόζουν τον ορισμό της αθέτησης που αναφέρεται στα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 για τα ανοίγματα lia-

νικής τραπεζικής στο επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης, το όριο της παρ. 1.5.1, ισχύει στο επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης που χορηγήθηκε στον οφειλέτη από το πιστωτικό ίδρυμα, τη μητρική επιχείρησή του ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του.

1.5.3. Θεωρείται ότι συντρέχει περίπτωση αθέτησης όταν σημειώνεται υπέρβαση αμφότερων των ορίων των στοιχείων α) και β) της παρ. 1.5.1 επί περισσότερες από 90 συνεχόμενες ημέρες.

2. ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΠΙΘΑΝΗΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

2.1. Χαρακτηρισμός της υποχρέωσης ως μη εκτοκίζομενης

2.1.1. Για την εκτίμηση πιθανής αδυναμίας πληρωμής σύμφωνα με το στοιχείο α) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, το πιστωτικό ίδρυμα θεωρεί ότι ο οφειλέτης βρίσκεται σε πιθανή αδυναμία πληρωμής όταν οι τόκοι που συνδέονται με τις πιστωτικές υποχρεώσεις του δεν αναγνωρίζονται πλέον στον λογαριασμό αποτελεσμάτων του πιστωτικού ιδρύματος λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας της υποχρέωσης.

2.2. Ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου

2.2.1. Για την εκτίμηση πιθανής αδυναμίας πληρωμής σύμφωνα με το στοιχείο β) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, όλες οι ακόλουθες ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου θεωρούνται αποτέλεσμα της διαπίστωσης σημαντικής επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας της πιστωτικής υποχρέωσης και ως εκ τούτου αντιμετωπίζονται ως ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής:

α) οι ζημιές που αναγνωρίζονται στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως για μέσα που αποτιμώνται στην εύλογη αξία και οι οποίες αντιπροσωπεύουν απομείωση λόγω πιστωτικού κινδύνου βάσει του εφαρμοστέου λογιστικού πλαισίου,

β) οι ζημιές που προκαλούνται από τρέχοντα ή παρελθόντα γεγονότα που επηρεάζουν σημαντικό μεμονωμένο άνοιγμα ή ανοίγματα που δεν είναι σημαντικά σε ατομική βάση, αξιολογούμενα ατομικά ή συλλογικά.

2.2.2. Οι ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου που καλύπτουν ζημιές για τις οποίες η ιστορική εμπειρία, προσαρμοσμένη στη βάση των τρεχόντων παρατηρήσιμων δεδομένων, υποδεικνύει ότι η ζημία πραγματοποιήθηκε αλλά το πιστωτικό ίδρυμα δεν γνωρίζει ακόμη ποιο επιμέρους άνοιγμα έχει υποστεί αυτές τις ζημιές («ζημιές που επήλθαν αλλά δεν δηλώθηκαν») δεν θεωρούνται ένδειξη για πιθανή αδυναμία πληρωμής του οφειλέτη.

2.2.3. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα αντιμετωπίζει ένα άνοιγμα ως απομειωμένο το γεγονός αυτό θεωρείται πρόσθετη ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής και, επομένως, ο οφειλέτης θεωρείται ότι βρίσκεται σε αθέτηση ανεξαρτήτως εάν το άνοιγμα υπάγεται σε τυχόν ειδικές προσαρμογές πιστωτικού κινδύνου. Όταν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πλαίσιο, στην περίπτωση των ζημιών που επήλθαν αλλά δεν δηλώθηκαν, τα ανοίγματα αναγνωρίζονται ως απομειωμένα, οι περιπτώσεις αυτές δεν αντιμετωπίζονται ως ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

2.2.4. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα αντιμετωπίζει ένα άνοιγμα ως άνοιγμα απομειωμένης πιστωτικής αξίας σύμφωνα με το ΔΠΧΑ 9, οπότε σε αυτή την περίπτωση το άνοιγμα υπάγεται στο Στάδιο 3 όπως ορίζεται στο ΔΠΧΑ 9 - Χρηματοοικονομικά μέσα, θεωρείται ότι το εν λόγω άνοιγμα βρίσκεται σε αθέτηση, εκτός εάν, αφενός το άνοιγμα θεωρήθηκε απομειωμένης πιστωτικής αξίας λόγω της καθυστέρησης στην πληρωμή, και αφετέρου πληροῦται οποιαδήποτε ή αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) δεν έχει παραβιαστεί το όριο σημαντικότητας που αναφέρεται στην Ενότητα 1.5,

β) το άνοιγμα έχει αναγνωριστεί ως κατάσταση τεχνικής καθυστέρησης σύμφωνα με την παρ. 1.2.1.

2.2.5. Σε περίπτωση που το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει και το ΔΠΧΑ 9 και κάποιο άλλο λογιστικό πλαίσιο, επιλέγει αν θα ταξινομήσει τα ανοίγματα ως ανοίγματα σε αθέτηση σύμφωνα με τις παρ. 2.2.1 έως 2.2.3 ή σύμφωνα με την παρ. 2.2.4. Η πρακτική που επιλέγεται εφαρμόζεται με συνέπεια διαχρονικά.

2.3. Πώληση της πιστωτικής υποχρέωσης

2.3.1. Για την εκτίμηση πιθανής αδυναμίας πληρωμής σύμφωνα με το στοιχείο γ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη τόσο τον χαρακτήρα όσο και τη σημαντικότητα της ζημίας που σχετίζεται με την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων, σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους. Οι πράξεις παραδοσιακής τιτλοποίησης με σημαντική μεταφορά κινδύνου και οποιεσδήποτε ενδοομιλικές πωλήσεις πιστωτικών υποχρεώσεων θεωρούνται πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων. Κατά την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων και με σκοπό τη διασφάλιση της αξιοπιστίας του ύψους της οικονομικής ζημίας, όπως αναλύεται παρακάτω, το πιστωτικό ίδρυμα διαθέτει κατάλληλο πληροφοριακό σύστημα το οποίο ενημερώνεται σε επίπεδο δανείου (το οποίο συνδέεται με την πώληση αυτήν). Ειδικότερα, στις περιπτώσεις πώλησης πιστωτικής υποχρέωσης, η οποία συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα της υποχρέωσης αυτής, το πληροφοριακό σύστημα ενημερώνεται και σε επίπεδο συνδεδεμένων πελατών, σύμφωνα με την υπό στοιχείο ΠΕΕ 178/3/2.10.2020 «Υιοθέτηση των κατευθυντηρίων γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών σχετικά με τους συνδεδεμένους πελάτες δυνάμει της παρ. 1 σημείο 39 του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 (EBA/GL/2017/15)» (Β' 4548), ώστε να εξασφαλίζεται η τυχόν ένδειξη αθέτησης ή η αθέτηση και αυτών.

2.3.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα αναλύουν τους λόγους για την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων και τους λόγους για τυχόν αναγνώριση ζημίας από την πώληση αυτή. Όταν οι λόγοι για την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων δεν συνδέονται με τον πιστωτικό κίνδυνο, όπως σε περίπτωση που υπάρχει ανάγκη για αύξηση της ρευστότητας του πιστωτικού ιδρύματος ή έχει μεταβληθεί η επιχειρηματική στρατηγική, και το πιστωτικό ίδρυμα δεν θεωρεί ότι έχει επιδεινωθεί η πιστωτική ποιότητα των εν λόγω υποχρεώσεων, η οικονομική ζημία που συνδέεται με την πώληση αυτών των υποχρεώσεων δεν θεωρείται ότι συνδέεται με την πιστωτική ποιότητά τους.

Σε αυτή την περίπτωση, η πώληση δεν θεωρείται ένδειξη αθέτησης ακόμη και όταν η ζημία είναι σημαντική, υπό την προϋπόθεση ότι υπάρχει κατάλληλη και τεκμηριωμένη αιτιολόγηση για την αντιμετώπιση της ζημίας από την πώληση ως ζημίας που δεν συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν, ειδικότερα, να θεωρούν ότι η ζημία από την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων δεν συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα όταν τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν αντικείμενο της πώλησης είναι εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη δημόσια αγορά και αποτιμώνται στην εύλογη αξία.

2.3.3. Ωστόσο, όταν η ζημία από την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων συνδέεται με την πιστωτική ποιότητα των υποχρεώσεων αυτών, ειδικότερα όταν το πιστωτικό ίδρυμα πωλεί τις πιστωτικές υποχρεώσεις εξαιτίας της επιδείνωσης της ποιότητάς τους, το πιστωτικό ίδρυμα αναλύει τη σημαντικότητα της οικονομικής ζημίας και, εάν η οικονομική ζημία είναι σημαντική, θεωρείται ένδειξη αθέτησης.

2.3.4. Τα πιστωτικά ιδρύματα καθορίζουν ένα όριο πάνω από το οποίο η οικονομική ζημία, λόγω επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας που συνδέεται με την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων, θεωρείται σημαντική. Το όριο αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο και δεν υπερβαίνει το 5%:

$$L = \frac{E - P}{E}$$

όπου :

L: είναι η οικονομική ζημία που συνδέεται με την πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων

E: είναι το συνολικό ανεξόφλητο υπόλοιπο των υποχρεώσεων που αποτελούν αντικείμενο της πώλησης, περιλαμβανομένων τόκων και προμηθειών

P: είναι η τιμή που έχει συμφωνηθεί για την πώληση των υποχρεώσεων.

2.3.5. Για την αξιολόγηση της σημαντικότητας της συνολικής οικονομικής ζημίας που συνδέεται με την πώληση πιστωτικών υποχρεώσεων, τα πιστωτικά ιδρύματα υπολογίζουν την οικονομική ζημία και τη συγκρίνουν με το όριο που αναφέρεται παραπάνω στην παρ. 2.3.4. Όταν η οικονομική ζημία είναι μεγαλύτερη από το εν λόγω όριο, θεωρούν ότι πρόκειται για πιστωτικές υποχρεώσεις σε αθέτηση.

2.3.6. Η πώληση των πιστωτικών υποχρεώσεων μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε πριν είτε μετά την αθέτηση. Στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που εφαρμόζουν την ΠΕΔ, ανεξαρτήτως του χρόνου της πώλησης, εάν η πώληση συνδέεται με σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας, οι πληροφορίες σχετικά με τη ζημία καταγράφονται επαρκώς και αποθηκεύονται για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου.

2.3.7. Εάν η πώληση μιας πιστωτικής υποχρέωσης με σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας πραγματοποιήθηκε πριν από τον προσδιορισμό της αθέτησης ως προς το συγκεκριμένο

άνοιγμα, ο χρόνος της πώλησης θεωρείται και χρόνος της αθέτησης. Στην περίπτωση πώλησης μέρους των συνολικών υποχρεώσεων ενός οφειλέτη που η πώληση συνδέεται με σημαντική οικονομική ζημία λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας, όλα τα εναπομείναντα ανοίγματα έναντι του συγκεκριμένου οφειλέτη αντιμετωπίζονται ως ανοίγματα σε αθέτηση, εκτός εάν τα ανοίγματα είναι αποδεκτά ως ανοίγματα λιανικής τραπεζικής και το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης.

2.3.8. Στην περίπτωση πώλησης ενός χαρτοφυλακίου ανοιγμάτων, η αντιμετώπιση των επιμέρους πιστωτικών υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στο εν λόγω χαρτοφυλάκιο καθορίζεται σύμφωνα με τον τρόπο με τον οποίο ορίστηκε η τιμή του χαρτοφυλακίου. Εάν η τιμή για το συνολικό χαρτοφυλάκιο έχει προσδιοριστεί με έκπτωση επί συγκεκριμένων πιστωτικών υποχρεώσεων, η σημαντικότητα της οικονομικής ζημίας λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας αξιολογείται χωριστά για κάθε άνοιγμα που περιλαμβάνεται στο χαρτοφυλάκιο. Ωστόσο, εάν η τιμή ορίστηκε μόνο σε επίπεδο χαρτοφυλακίου, η σημαντικότητα της οικονομικής ζημίας λόγω της επιδείνωσης της πιστωτικής ποιότητας μπορεί να αξιολογηθεί σε επίπεδο χαρτοφυλακίου και σε αυτή την περίπτωση, εάν παραβιάζεται το ποσοτικό όριο που προσδιορίζεται παραπάνω στην παρ. 2.3.4, όλες οι πιστωτικές υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιο αντιμετωπίζονται ως υποχρεώσεις σε αθέτηση κατά τον χρόνο της πώλησης.

2.4. Επείγουσα αναδιάρθρωση

2.4.1. Για την εκτίμηση πιθανής αδυναμίας πληρωμής σύμφωνα με το στοιχείο δ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί επείγουσα αναδιάρθρωση όταν έχουν γίνει παραχωρήσεις προς έναν οφειλέτη που αντιμετωπίζει ή πρόκειται να αντιμετωπίσει δυσχέρειες όσον αφορά την εκπλήρωση των οικονομικών του υποχρεώσεων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παράρτημα V του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 680/2014 της επιτροπής, της 16ης Απριλίου 2014 για τη θέσπιση εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά την υποβολή εποπτικών αναφορών από τα ιδρύματα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (EEL 191/1, 28.6.2014). Σε περίπτωση εφαρμογής σχημάτων συμβατών με τις κατευθυντήριες γραμμές υπό στοιχείο GL/2020/2 της ΕΑΤ ή άλλων κατευθύνσεων της ΕΑΤ, η ανοχή δεν αντιμετωπίζεται ως επείγουσα αναδιάρθρωση και δεν αποτελεί ένδειξη πιθανής αδυναμίας αποπληρωμής. Ωστόσο, σε περίπτωση που η σύμβαση αποτελέσει αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης σε ατομική βάση λόγω οικονομικών δυσχερειών του οφειλέτη, τότε θεωρείται επείγουσα αναδιάρθρωση οπότε και ισχύουν οι προϋποθέσεις της παρ. 2.4.3. Παρόλο που τα μέτρα ανοχής που εφαρμόζονται βάσει σχημάτων συμβατών με τις κατευθυντήριες γραμμές υπό στοιχείο GL/2020/2 της ΕΑΤ ή άλλων κατευθύνσεων της ΕΑΤ δεν πρέπει να χαρακτηρίζονται ως μέτρα επείγουσας αναδιάρθρωσης, αυτό δεν εξαλείφει την υποχρέωση

των πιστωτικών ιδρυμάτων να αξιολογούν προσεκτικά την πιστωτική ποιότητα των εν λόγω ανοιγμάτων που επωφελούνται από τα μέτρα και να εντοπίζουν τυχόν αδυναμία πληρωμής των δανειοληπτών.

2.4.2. Δεδομένου ότι, όπως αναφέρεται στο στοιχείο δ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ο οφειλέτης θεωρείται σε αθέτηση όταν η επείγουσα αναδιάρθρωση είναι πιθανό ότι θα οδηγήσει στη μείωση της υποχρέωσης, κατά την εξέταση των υπό ρύθμιση ανοιγμάτων, ο οφειλέτης ταξινομείται σε καθεστώς αθέτησης μόνο όταν τα σχετικά μέτρα ανοχής είναι πιθανό ότι θα οδηγήσουν στη μείωση της υποχρέωσης. Τα μέτρα ανοχής καθορίζονται στις αντίστοιχες πολιτικές του πιστωτικού ιδρύματος.

2.4.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα καθορίζουν ένα όριο για τη μείωση της υποχρέωσης που θεωρείται ότι προκλήθηκε από διαγραφή ή αναδιάταξη σημαντικού τμήματος του κεφαλαίου, των τόκων ή των προμηθειών. Το όριο αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο και δεν υπερβαίνει το 1%:

$$DO = \frac{NPV_0 - NPV_1}{NPV_0}$$

όπου:

DO: είναι η μειωμένη χρηματοοικονομική υποχρέωση
 NPV_0 : είναι η καθαρή παρούσα αξία των ταμειακών ροών (περιλαμβανομένων οφειλόμενων τόκων και προμηθειών) που αναμένονταν με βάση τις συμβατικές υποχρεώσεις πριν από τις μεταβολές στους όρους και στις προϋποθέσεις της σύμβασης, προεξοφλημένων με το αρχικό πραγματικό επιτόκιο του πελάτη

NPV_1 : είναι η καθαρή παρούσα αξία των ταμειακών ροών που αναμένονται βάσει της νέας ρύθμισης, προεξοφλημένων με το αρχικό πραγματικό επιτόκιο του πελάτη.

2.4.4. Για την εκτίμηση πιθανής αδυναμίας πληρωμής σύμφωνα με το στοιχείο δ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, για κάθε επείγουσα αναδιάρθρωση τα πιστωτικά ιδρύματα υπολογίζουν τη μειωμένη υποχρέωση και τη συγκρίνουν με το όριο που αναφέρεται στην παρ. 2.4.3. Όταν η μειωμένη υποχρέωση υπερβαίνει αυτό το όριο, τα ανοίγματα θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση.

2.4.5. Ωστόσο, εάν η μειωμένη υποχρέωση υπολείπεται του καθορισμένου ορίου, και ειδικότερα εάν η καθαρή παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών βάσει της συμφωνίας επείγουσας αναδιάρθρωσης είναι μεγαλύτερη από την καθαρή παρούσα αξία των αναμενόμενων ταμειακών ροών πριν από τις μεταβολές στους όρους και στις προϋποθέσεις της σύμβασης, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αυτά τα ανοίγματα σε σχέση με άλλες τυχόν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα έχει εύλογες αμφιβολίες σχετικά με την πιθανότητα έγκαιρης ολοσχερούς αποπληρωμής της υποχρέωσης σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, ο οφειλέτης θεωρείται ότι βρίσκεται σε αθέτηση. Μεταξύ των δεικτών που ενδέχεται να υποδεικνύουν πιθανή αδυναμία πληρωμής περιλαμβάνονται οι εξής:

α) προβλέπεται εφάπαξ πληρωμή άνω του 60% της υποχρέωσης στη λήξη του προγράμματος αποπληρωμής,
 β) ακανόνιστο πρόγραμμα πληρωμών το οποίο περιλαμβάνει σημαντικά χαμηλότερες πληρωμές στην αρχή του προγράμματος πληρωμών,

γ) άνω των 2 ετών περίοδος χάριτος στην αρχή του προγράμματος πληρωμών,

δ) τα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη έχουν υπαχθεί σε επείγουσα αναδιάρθρωση περισσότερες από μία φορές.

Οι παραπάνω δείκτες καθώς και η εφαρμογή τους περιγράφονται αναλυτικά στις πολιτικές και διαδικασίες του πιστωτικού ιδρύματος, όπως και οποιοδήποτε επιπλέον κριτήριο σύμφωνα με το οποίο θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί επείγουσα αναδιάρθρωση.

2.4.6. Οποιαδήποτε παραχώρηση χορηγείται σε οφειλέτη ο οποίος βρίσκεται ήδη σε αθέτηση, οδηγεί σε ταξινόμηση του οφειλέτη στις επείγουσες αναδιարθρώσεις. Όλα τα ανοίγματα που έχουν ταξινομηθεί ως μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα υπό ρύθμιση, σύμφωνα με το παράρτημα V του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 680/2014 της Επιτροπής, ταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση και υπόκεινται σε επείγουσα αναδιάρθρωση.

2.4.7. Όταν οποιαδήποτε από τις τροποποιήσεις του προγράμματος των πιστωτικών υποχρεώσεων που αναφέρονται στο στοιχείο ε) της παρ. 2 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 οφείλεται σε οικονομικές δυσχέρειες του οφειλέτη, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αν έχει πραγματοποιηθεί επείγουσα αναδιάρθρωση και αν έχει επέλθει ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής. Προϋπόθεση για την αποτελεσματική παρακολούθηση της επείγουσας αναδιάρθρωσης ως ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής και ενδεχόμενης αθέτησης, αποτελεί η διακριτή εμφάνισή της στα πληροφοριακά συστήματα του πιστωτικού ιδρύματος.

2.5. Πτώχευση

2.5.1. Για την εκτίμηση πιθανής αδυναμίας πληρωμής σύμφωνα με τα στοιχεία ε) και στ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, τα πιστωτικά ιδρύματα προσδιορίζουν με σαφήνεια στις εσωτερικές πολιτικές τους ποιες μορφές ρύθμισης αντιμετωπίζονται ως μέτρα ή ως καθεστώτα προστασίας παρόμοια με την πτώχευση, λαμβάνοντας υπόψη το σχετικό νομικό πλαίσιο, καθώς και τα ακόλουθα τυπικά χαρακτηριστικά των εν λόγω καθεστώτων προστασίας:

α) το καθεστώς προστασίας περιλαμβάνει όλους τους πιστωτές ή όλους τους πιστωτές με μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις,

β) οι όροι και οι προϋποθέσεις του καθεστώτος προστασίας έχουν εγκριθεί από το δικαστήριο ή επέρχονται εκ του νόμου,

γ) οι όροι και οι προϋποθέσεις του καθεστώτος προστασίας περιλαμβάνουν προσωρινή αναστολή πληρωμών ή μερική εξόφληση του χρέους,

δ) τα μέτρα ενέχουν κάποιας μορφής έλεγχο επί της διοίκησης της εταιρείας και των περιουσιακών στοιχείων της,

ε) εάν το καθεστώς προστασίας αποτύχει, είναι πιθανό η εταιρεία να τεθεί σε εκκαθάριση.

2.5.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα αντιμετωπίζουν όλες τις διαδικασίες αφερεγγυότητας που παρατίθενται στο

παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141/19, 5.6.2015) ως μέτρα ή ως καθεστώτα προστασίας παρόμοια με την πτώχευση.

2.6. Άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής

2.6.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα προσδιορίζουν και άλλες πρόσθετες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής του οφειλέτη στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες, πέραν εκείνων που προσδιορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Οι εν λόγω πρόσθετες ενδείξεις προσδιορίζονται ανά είδος ανοίγματος, όπως ορίζεται στο σημείο 2) της παρ. 1 του άρθρου 142 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, έτσι ώστε να αποτυπώνονται οι ιδιαιτερότητές τους, και να προσδιορίζονται για όλους τους επιχειρηματικούς τομείς, τις νομικές οντότητες ή τις γεωγραφικές περιοχές. Η επέλευση μιας πρόσθετης ένδειξης πιθανής αδυναμίας πληρωμής είτε οδηγεί σε αυτόματη επαναταξινόμηση στα ανοίγματα σε αθέτηση είτε ενεργοποιεί μια κατά περίπτωση αξιολόγηση και μπορεί να περιλαμβάνει ενδείξεις που βασίζονται σε εσωτερική ή εξωτερική πληροφόρηση.

2.6.2. Μεταξύ των τυχόν ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής, τις οποίες θα μπορούσαν να εξετάσουν τα πιστωτικά ιδρύματα στο πλαίσιο της εσωτερικής πληροφόρησης, περιλαμβάνονται οι εξής:

α) οι πηγές επαναλαμβανόμενου εισοδήματος του δανειολήπτη δεν είναι πλέον διαθέσιμες για την κάλυψη των πληρωμών των δόσεων,

β) υπάρχουν δικαιολογημένες ανησυχίες σχετικά με τη μελλοντική ικανότητα του δανειολήπτη να παράγει σταθερές και επαρκείς ταμειακές ροές,

γ) το συνολικό επίπεδο μόχλευσης του δανειολήπτη έχει αυξηθεί σημαντικά ή υπάρχουν εύλογες προσδοκίες για τέτοιου είδους μεταβολές στη μόχλευση,

δ) ο δανειολήπτης έχει παραβιάσει τις ρήτρες μιας σύμβασης παροχής πίστωσης,

ε) το πιστωτικό ίδρυμα έχει καταστήσει απαιτητή οποιαδήποτε εξασφάλιση περιλαμβανομένων των εγγυήσεων,

στ) για τα ανοίγματα έναντι φυσικού προσώπου, η αθέτηση εκ μέρους μιας εταιρείας που ανήκει κατά 100% σε ένα φυσικό πρόσωπο όταν το εν λόγω φυσικό πρόσωπο έχει παράσχει στο πιστωτικό ίδρυμα προσωπική εγγύηση για όλες τις υποχρεώσεις της εταιρείας,

ζ) για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής όταν το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης, το γεγονός ότι σημαντικό μέρος της συνολικής υποχρέωσης του οφειλέτη βρίσκεται σε αθέτηση,

η) η αναφορά ενός ανοίγματος ως μη εξυπηρετούμενου σύμφωνα με το παράρτημα V του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 680/2014.

2.6.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες σε εξωτερικές βάσεις δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των μητρώων πιστώσεων, τους μακροοικονομικούς δείκτες και τις δημόσιες πηγές πληροφόρησης, μεταξύ άλλων δημοσιεύματα στον τύπο και εκθέσεις χρηματοοικονομικών αναλυτών. Μεταξύ των τυχόν ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής, τις οποίες θα μπορούσαν να εξετάσουν τα πιστωτικά ιδρύματα στο πλαίσιο της εξωτερικής πληροφόρησης, περιλαμβάνονται οι εξής:

α) καταγραφή σημαντικών καθυστερήσεων στις πληρωμές προς άλλους πιστωτές στο σχετικό μητρώο πιστώσεων,

β) ο τομέας στον οποίο δραστηριοποιείται ο αντισυμβαλλόμενος διέρχεται κρίση και παράλληλα ο αντισυμβαλλόμενος κατέχει αδύναμη θέση εντός του τομέα αυτού,

γ) η εξαφάνιση μιας ενεργού αγοράς για κάποιο χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού εξαιτίας των οικονομικών δυσχερειών του χρεώστη,

δ) το πιστωτικό ίδρυμα έχει πληροφορίες ότι κάποιο τρίτο μέρος, ειδικότερα κάποιο άλλο πιστωτικό ίδρυμα, έχει ζητήσει την κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση ή έχει ζητήσει την υπαγωγή του σε παρόμοιο καθεστώς προστασίας.

2.6.4. Κατά τον προσδιορισμό των κριτηρίων πιθανής αδυναμίας πληρωμής, τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη τις σχέσεις εντός των ομάδων συνδεδεμένων πελατών όπως ορίζονται στο σημείο 39 της παρ. 1 του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 καθώς και στην ΠΕΕ 178/3/2.10.2020 (Β' 4548). Ειδικότερα, τα πιστωτικά ιδρύματα προσδιορίζουν στις εσωτερικές πολιτικές τους πότε η αθέτηση εκ μέρους ενός οφειλέτη που ανήκει σε μια ομάδα συνδεδεμένων πελατών μεταδίδει το πρόβλημα και σε άλλες οντότητες εντός της ίδιας ομάδας. Αυτές οι διευκρινίσεις συνάδουν με τις κατάλληλες πολιτικές για την κατάταξη των ανοιγμάτων κάθε μεμονωμένου πιστούχου σε μια βαθμίδα οφειλέτη και στις ομάδες συνδεδεμένων πελατών σύμφωνα με το στοιχείο δ) της παρ. 1 του άρθρου 172 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Στην εξαιρετική περίπτωση που δεν έχουν προσδιοριστεί τέτοια κριτήρια, σε περίπτωση αθέτησης ενός οφειλέτη που ανήκει σε μια ομάδα συνδεδεμένων πελατών, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν την ύπαρξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής για όλες τις άλλες οντότητες που εντάσσονται στη συγκεκριμένη ομάδα, κατά περίπτωση.

2.6.5. Όταν κάποιο χρηματοοικονομικό στοιχείο ενεργητικού έχει αγοραστεί ή μεταβιβαστεί από ένα πιστωτικό ίδρυμα με σημαντική έκπτωση, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αν η έκπτωση αποτυπώνει την επιδείνωση της πιστωτικής ποιότητας του οφειλέτη και αν υπάρχουν ενδείξεις αθέτησης σύμφωνα με την παρούσα. Η αξιολόγηση της πιθανής αδυναμίας πληρωμής αφορά το συνο-

λικό ποσό το οποίο οφείλει ο οφειλέτης ανεξαρτήτως της τιμής που κατέβαλε το πιστωτικό ίδρυμα για το στοιχείο ενεργητικού. Αυτή η αξιολόγηση μπορεί να βασίζεται στον οικονομικό έλεγχο που διενεργήθηκε πριν από την αγορά του στοιχείου του ενεργητικού ή στην ανάλυση που διενεργήθηκε για λογιστικούς σκοπούς προκειμένου να προσδιοριστεί αν πρόκειται για στοιχείο ενεργητικού απομειωμένης πιστωτικής αξίας.

2.6.6. Τα πιστωτικά ιδρύματα έχουν επαρκείς πολιτικές και διαδικασίες για τον εντοπισμό των περιπτώσεων πιστωτικής απάτης. Συνήθως, όταν εντοπίζεται η πιστωτική απάτη, το άνοιγμα βρίσκεται ήδη σε αθέτηση λόγω σημαντικών καθυστερήσεων στις πληρωμές. Ωστόσο, εάν η πιστωτική απάτη εντοπιστεί πριν αναγνωριστεί η αθέτηση, αντιμετωπίζεται ως μια πρόσθετη ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής.

2.7. Διαδικασίες διακυβέρνησης σχετικά με την πιθανή αδυναμία πληρωμής

2.7.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα θεσπίζουν πολιτικές σχετικά με τον ορισμό της αθέτησης προκειμένου να διασφαλίσουν τη συνεπή και αποτελεσματική εφαρμογή του και ειδικότερα διαθέτουν σαφείς πολιτικές και διαδικασίες σχετικά με την εφαρμογή των κριτηρίων πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 καθώς και όλων των άλλων ενδείξεων πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως έχουν προσδιοριστεί από τα πιστωτικά ιδρύματα, και καλύπτουν όλα τα είδη ανοιγμάτων, όπως ορίζονται στο σημείο 2) της παρ. 1 του άρθρου 142 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, για όλους τους επιχειρηματικούς τομείς, τις νομικές οντότητες και τις γεωγραφικές περιοχές.

2.7.2. Όσον αφορά καθεμία από τις ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, τα πιστωτικά ιδρύματα καθορίζουν επαρκείς μεθόδους εντοπισμού τους, συμπεριλαμβανομένων των πηγών πληροφόρησης και της συχνότητας παρακολούθησης. Οι πηγές πληροφόρησης περιλαμβάνουν τόσο εσωτερικές όσο και εξωτερικές πηγές, συμπεριλαμβανομένων ειδικότερα σχετικών εξωτερικών βάσεων δεδομένων και μητρώων.

ΜΕΡΟΣ Γ: Ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης

1. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΕΤΗΣΗΣ ΣΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

1.1 Τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ και χρησιμοποιούν εξωτερικά δεδομένα για τους σκοπούς της εκτίμησης των παραμέτρων κινδύνου σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 εφαρμόζουν τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παρόν Κεφάλαιο.

1.2. Για τους σκοπούς της παρ. 4 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, τα πιστωτικά ιδρύματα προβαίνουν σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

α) επιβεβαιώνουν ότι ο ορισμός της αθέτησης που χρησιμοποιείται στα εξωτερικά δεδομένα συνάδει με το άρθρο 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013,

β) επιβεβαιώνουν ότι ο ορισμός της αθέτησης που χρησιμοποιείται στα εξωτερικά δεδομένα συνάδει με τον ορισμό της αθέτησης όπως τον εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα για το σχετικό χαρτοφυλάκιο ανοιγμάτων, συμπεριλαμβάνοντας ειδικότερα τη μέτρηση και τον αριθμό των ημερών καθυστέρησης που ενεργοποιούν την αθέτηση, τη δομή και το επίπεδο του ορίου σημαντικότητας των καθυστερημένων πιστωτικών υποχρεώσεων, τον ορισμό της επείγουσας αναδιάρθρωσης που ενεργοποιεί την αθέτηση, το είδος και το επίπεδο των ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου που ενεργοποιούν την αθέτηση και τα κριτήρια για επιστροφή σε καθεστώς μη αθέτησης,

γ) τεκμηριώνουν τις πηγές εξωτερικών δεδομένων, τον ορισμό της αθέτησης που χρησιμοποιείται στα εξωτερικά δεδομένα, τη διενεργηθείσα ανάλυση και όλες τις διαφορές που έχουν εντοπιστεί.

1.3. Για κάθε διαφορά που εντοπίζεται στον ορισμό της αθέτησης στο πλαίσιο της αξιολόγησης της παρ. 1.2, τα πιστωτικά ιδρύματα προβαίνουν σε όλες τις ακόλουθες ενέργειες:

α) αξιολογούν αν η προσαρμογή στον εσωτερικό ορισμό της αθέτησης θα οδηγούσε σε αυξημένο ή μειωμένο ποσοστό αθέτησης ή αν θα ήταν αδύνατο να προσδιοριστεί,

β) είτε διενεργούν τις κατάλληλες προσαρμογές στα εξωτερικά δεδομένα είτε είναι σε θέση να αποδείξουν ότι η διαφορά είναι αμελητέα όσον αφορά τις επιπτώσεις της σε όλες τις παραμέτρους κινδύνου και τις απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων.

1.4. Όσον αφορά το σύνολο των διαφορών που εντοπίστηκαν στον ορισμό της αθέτησης στο πλαίσιο της αξιολόγησης της παρ. 1.2. και λαμβανομένων υπόψη των προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το στοιχείο β) της παρ. 1.3., τα πιστωτικά ιδρύματα είναι σε θέση να αποδείξουν στην ΤτΕ ότι έχει επιτευχθεί γενική ισοδυναμία με τον εσωτερικό ορισμό αθέτησης, μεταξύ άλλων, όπου είναι εφικτό, μέσω της σύγκρισης του ποσοστού αθέτησης στα εσωτερικά δεδομένα σε συναφές είδος ανοιγμάτων με τα εξωτερικά δεδομένα.

1.5. Όταν κατά την αξιολόγηση της παρ. 1.2. εντοπίζονται διαφορές στον ορισμό της αθέτησης, οι οποίες μέσω της διαδικασίας της παρ. 1.3. αποδεικνύονται αμελητέες αλλά οι οποίες δεν είναι δυνατόν να ξεπεραστούν με προσαρμογές στα εξωτερικά δεδομένα, τα πιστωτικά ιδρύματα υιοθετούν κατάλληλα περιθώρια ασφαλείας κατά την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου σύμφωνα με το στοιχείο στ) της παρ. 1 του άρθρου 179 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Σε αυτή την περίπτωση, τα πιστωτικά ιδρύματα διασφαλίζουν ότι το εν λόγω πρόσθετο περιθώριο ασφαλείας αποτυπώνει τη σημαντικότητα των εναπομενουσών διαφορών στον ορισμό της αθέτησης και τον πιθανό αντίκτυπό τους σε όλες τις παραμέτρους κινδύνου.

2. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΜΗ ΑΘΕΤΗΣΗΣ

2.1. Ελάχιστες προϋποθέσεις για επαναταξινόμηση σε καθεστώς μη αθέτησης

2.1.1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρ. 5 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 2.1.3., τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν όλα τα ακόλουθα:

α) θεωρούν ότι δεν εφαρμόζεται πλέον καμία ρήτρα ενεργοποίησης της αθέτησης σε άνοιγμα που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση, όταν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών από τη στιγμή που έπαψαν να πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο στοιχείο, β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 και στην παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013,

β) λαμβάνουν υπόψη τη συμπεριφορά του οφειλέτη κατά τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο στοιχείο α),

γ) λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη κατά τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο στοιχείο α),

δ) μετά την παρέλευση της χρονικής περιόδου που αναφέρεται στο στοιχείο α), διενεργούν αξιολόγηση και, σε περίπτωση που τα πιστωτικά ιδρύματα εξακολουθούν να θεωρούν ότι είναι πιθανό ο οφειλέτης να μην μπορέσει να αποπληρώσει ολοσχερώς τις υποχρεώσεις του χωρίς να προσφύγει στη ρευστοποίηση εξασφαλίσεων, τα ανοίγματα συνεχίζουν να ταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση έως ότου τα πιστωτικά ιδρύματα πειστούν ότι η βελτίωση της πιστωτικής ποιότητας είναι πραγματική και μόνιμη,

ε) οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ) πληρούνται επίσης και όσον αφορά τα νέα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη, ειδικότερα όταν τα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση έχουν πωληθεί ή διαγραφεί.

2.1.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τη χρονική περίοδο που αναφέρεται στο στοιχείο α) της παρ. 2.1.1. σε όλα τα ανοίγματα ή να εφαρμόζουν διαφορετικές χρονικές περιόδους για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων.

2.1.3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρ. 5 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, και όταν η επείγουσα αναδιάρθρωση σύμφωνα με την παρ. 2.4.1. του Κεφαλαίου 2 του Μέρους Β της παρούσας εφαρμόζεται σε άνοιγμα σε αθέτηση, ανεξαρτήτως εάν η αναδιάρθρωση πραγματοποιήθηκε πριν ή μετά τον προσδιορισμό της αθέτησης, τα πιστωτικά ιδρύματα θεωρούν ότι δεν εφαρμόζεται πλέον καμία ρήτρα ενεργοποίησης της αθέτησης σε άνοιγμα που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση, όταν έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους από το πιο πρόσφατο από τα ακόλουθα γεγονότα:

α) τη χρονική στιγμή της εφαρμογής των μέτρων αναδιάρθρωσης,

β) τη χρονική στιγμή κατά την οποία το άνοιγμα ταξινομήθηκε ως άνοιγμα σε αθέτηση,

γ) τη λήξη της περιόδου χάριτος που περιλαμβανόταν στη συμφωνία αναδιάρθρωσης.

2.1.4. Τα πιστωτικά ιδρύματα επαναταξινομούν το άνοιγμα σε καθεστώς μη αθέτησης μετά την παρέλευση της περιόδου του ενός έτους τουλάχιστον που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, ο οφειλέτης έχει πραγματοποιήσει κάποια σημαντική πληρωμή. Μπορεί να θεωρηθεί ότι ο οφειλέτης έχει προβεί σε σημαντική πληρωμή όταν, μέσω των τακτικών πληρωμών του όπως προβλέπονται στη συμφωνία αναδιάρθρωσης, έχει καταβάλει συνολικό ποσό ίσο με το ποσό το οποίο προηγουμένως βρισκόταν σε καθυστέρηση (εάν υπήρχαν καθυστερημένα ποσά) ή το οποίο διεγράφη (εάν δεν υπήρχαν καθυστερημένα ποσά) δυνάμει των μέτρων αναδιάρθρωσης,

β) κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, οι πληρωμές πραγματοποιούνταν τακτικά σύμφωνα με το ισχύον πρόγραμμα μετά τη συμφωνία αναδιάρθρωσης,

γ) σύμφωνα με το ισχύον πρόγραμμα μετά τη συμφωνία αναδιάρθρωσης, δεν υφίστανται καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις,

δ) δεν υπάρχουν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως προσδιορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 ούτε τυχόν πρόσθετες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής τις οποίες έχουν προσδιορίσει τα ιδρύματα,

ε) τα πιστωτικά ιδρύματα δεν θεωρούν για οποιονδήποτε άλλο λόγο ότι είναι απίθανο να αποπληρώσει ολοσχερώς ο οφειλέτης τις πιστωτικές υποχρεώσεις του σύμφωνα με το πρόγραμμα πληρωμών μετά τη συμφωνία αναδιάρθρωσης, χωρίς να προσφύγει στη ρευστοποίηση των εξασφαλίσεων. Κατά την αξιολόγηση αυτή, τα πιστωτικά ιδρύματα εξετάζουν ειδικότερα περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται μια μεγάλη εφάπαξ πληρωμή ή σημαντικά μεγαλύτερες πληρωμές στη λήξη του προγράμματος πληρωμών,

στ) οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) πληρούνται επίσης και όσον αφορά τα νέα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη, ειδικότερα όταν τα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη, που ήταν προηγουμένως σε αθέτηση και είχαν υπαχθεί σε επείγουσα αναδιάρθρωση, έχουν πωληθεί ή διαγραφεί.

2.1.5. Όταν υπάρχει αλλαγή του οφειλέτη λόγω κάποιου γεγονότος όπως η συγχώνευση ή η εξαγορά του οφειλέτη ή οποιαδήποτε άλλη παρόμοια συναλλαγή, τα πιστωτικά ιδρύματα δεν εφαρμόζουν το στοιχείο α) της παρ. 2.1.4. Αντιθέτως, σε περίπτωση που αλλάξει η επωνυμία του οφειλέτη, τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν το εν λόγω στοιχείο.

2.2. Παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής

2.2.1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρ. 5 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, τα πιστωτικά ιδρύματα ορίζουν σαφή κριτήρια και πολιτικές σχετικά με το πότε μπορεί ο οφειλέτης να επαναταξινομηθεί σε καθεστώς μη αθέτησης και ειδικότερα, σχετικά με αμφότερα τα ακόλουθα:

α) πότε μπορεί να θεωρηθεί ότι η βελτίωση της οικονομικής κατάστασης ενός οφειλέτη επαρκεί για την ολοσχερή και έγκαιρη αποπληρωμή της πιστωτικής υποχρέωσης,

β) πότε είναι πράγματι πιθανό να πραγματοποιηθεί η αποπληρωμή, ακόμη και όταν υπάρχει βελτίωση στην οικονομική κατάσταση του οφειλέτη σύμφωνα με το στοιχείο α).

2.2.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα παρακολουθούν σε τακτική βάση την αποτελεσματικότητα των πολιτικών τους που αναφέρονται στην παρ. 2.2.1, και ειδικότερα παρακολουθούν και αναλύουν:

α) τις μεταβολές στο καθεστώς των οφειλετών ή των διευκολύνσεων,

β) τον αντίκτυπο των εφαρμοζόμενων πολιτικών στο ποσοστό των ανοιγμάτων που βρίσκονταν προηγουμένως σε αθέτηση τα οποία επιστρέφουν σε καθεστώς μη αθέτησης,

γ) τον αντίκτυπο των εφαρμοζόμενων πολιτικών στις πολλαπλές αθετήσεις.

2.2.3. Αναμένεται ότι περιορισμένος αριθμός οφειλετών των πιστωτικών ιδρυμάτων θα επανέρχεται σε καθεστώς αθέτησης σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την επιστροφή τους σε καθεστώς μη αθέτησης. Σε περίπτωση εκτεταμένου αριθμού πολλαπλών αθετήσεων, τα πιστωτικά ιδρύματα αναθεωρούν τις πολιτικές τους όσον αφορά την επαναταξινόμηση των ανοιγμάτων. Η αναθεώρηση προκύπτει από τεκμηριωμένη ανάλυση των αιτιών του εκτεταμένου αριθμού πολλαπλών αθετήσεων, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της πολιτικής.

2.2.4. Για τους σκοπούς του προσδιορισμού των χρονικών περιόδων που αναφέρονται στις παραγράφους 2.1.1. έως 2.1.3., ειδικότερα λαμβάνεται υπόψη η ανάλυση των μεταβολών στο καθεστώς των οφειλετών ή των διευκολύνσεων. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να προσδιορίζουν μεγαλύτερες χρονικές περιόδους για τα ανοίγματα τα οποία έχουν ταξινομηθεί ως ανοίγματα σε αθέτηση κατά τους προηγούμενους 24 μήνες. Στην περίπτωση που ένα πιστωτικό ίδρυμα προσδιορίζει μεγαλύτερη χρονική περίοδο για τα ανοίγματα τα οποία έχουν ταξινομηθεί ως ανοίγματα σε αθέτηση κατά τους προηγούμενους 24 μήνες, ενημερώνει την ΤτΕ.

3. ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΕΤΗΣΗΣ

3.1. Γενικές αρχές

3.1.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα υιοθετούν επαρκείς μηχανισμούς και διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίζουν ότι ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται και χρησιμοποιείται με ορθό τρόπο, και ειδικότερα διασφαλίζουν ότι:

α) η αθέτηση ενός μεμονωμένου οφειλέτη προσδιορίζεται με συνέπεια σε ολόκληρο το πιστωτικό ίδρυμα όσον αφορά όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα, καθώς και σε όλες τις νομικές οντότητες του ομίλου και σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές σύμφωνα με την ακόλουθη Ενότητα 3.2 ή, για ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, σύμφωνα με την Ενότητα 4.2.

β) ισχύει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) ο ίδιος ορισμός της αθέτησης χρησιμοποιείται με συνέπεια από το πιστωτικό ίδρυμα, τη μητρική επιχείρηση ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του και σε όλα τα είδη ανοιγμάτων,

ii) σε περίπτωση που εφαρμόζονται διαφορετικοί ορισμοί της αθέτησης είτε εντός του ομίλου είτε μεταξύ των διαφόρων ειδών ανοιγμάτων, το πεδίο εφαρμογής καθενός από τους ορισμούς της αθέτησης προσδιορίζεται με σαφήνεια, σύμφωνα με την ακόλουθη Ενότητα 3.3.

3.2. Συνεπής προσδιορισμός της αθέτησης ενός μεμονωμένου οφειλέτη

3.2.1. Για τους σκοπούς του στοιχείου α), της παρ. 3.1.1. ανωτέρω, τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν επαρκείς διαδικασίες και μηχανισμούς για να διασφαλίζουν ότι η αθέτηση ενός μεμονωμένου οφειλέτη προσδιορίζεται με συνέπεια σε ολόκληρο το πιστωτικό ίδρυμα όσον αφορά όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη, σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα, καθώς και σε όλες τις νομικές οντότητες εντός του ομίλου και σε όλες τις γεωγραφικές περιοχές όπου δραστηριοποιείται με άλλους τρόπους πέραν της παρουσίας μέσω νομικής οντότητας.

3.2.2. Εάν η ανταλλαγή δεδομένων των πελατών μεταξύ των διαφόρων νομικών οντοτήτων εντός ενός πιστωτικού ιδρύματος, της μητρικής επιχείρησης ή οποιασδήποτε από τις θυγατρικές του, απαγορεύεται από τη νομοθεσία περί προστασίας των καταναλωτών και περί τραπεζικού απορρήτου ή άλλη νομοθεσία με αποτέλεσμα να εμφανίζονται ασυνέπειες στον προσδιορισμό της αθέτησης ενός οφειλέτη, τα πιστωτικά ιδρύματα ενημερώνουν την ΤτΕ σχετικά με αυτά τα νομικά κωλύματα και, εάν χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, εκτιμούν επίσης τη σημαντικότητα των ασυνεπειών κατά τον προσδιορισμό της αθέτησης ενός οφειλέτη και τον πιθανό αντίκτυπό τους στις εκτιμήσεις των παραμέτρων κινδύνου.

3.3. Συνεπής χρήση του ορισμού της αθέτησης σε όλα τα είδη ανοιγμάτων

3.3.1. Για τους σκοπούς του στοιχείου β), της ανωτέρω παρ. 3.1.1, το πιστωτικό ίδρυμα, η μητρική επιχείρηση

ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές του, χρησιμοποιούν τον ίδιο ορισμό της αθέτησης για κάθε επιμέρους είδος ανοίγματος, όπως αυτό ορίζεται στο σημείο 2) της παρ. 1 του άρθρου 142 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων, μεταξύ άλλων και για συγκεκριμένες νομικές οντότητες ή για παρουσία σε γεωγραφικές περιοχές με άλλους τρόπους εκτός της παρουσίας μέσω νομικής οντότητας, εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται από την εφαρμογή σημαντικά διαφορετικών εσωτερικών πρακτικών διαχείρισης κινδύνου ή από τις διαφορετικές νομικές απαιτήσεις που ισχύουν στις διαφορετικές περιοχές δικαιοδοσίας, και ειδικότερα για λόγους όπως οι εξής:

α) οι αρμόδιες αρχές έχουν καθορίσει διαφορετικά όρια σημαντικότητας στις περιοχές δικαιοδοσίας τους σύμφωνα με το στοιχείο δ) της παρ. 2 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013.

β) έχουν προσδιοριστεί πρόσθετες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής για συγκεκριμένες νομικές οντότητες, γεωγραφικές περιοχές ή είδη ανοιγμάτων.

Στην περίπτωση που το πιστωτικό ίδρυμα χρησιμοποιεί διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων, ενημερώνει εγγράφως την ΤτΕ.

3.3.2. Για τους σκοπούς του σημείου ii), του στοιχείου β) της παρ. 3.1.1 και όταν εφαρμόζονται διαφορετικοί ορισμοί της αθέτησης ανά είδος ανοίγματος σύμφωνα με την παρ. 3.3.1, οι εσωτερικές διαδικασίες του πιστωτικού ιδρύματος που σχετίζονται με τον ορισμό της αθέτησης διασφαλίζουν αμφότερα τα ακόλουθα:

α) ότι το πεδίο εφαρμογής κάθε ορισμού προσδιορίζεται με σαφήνεια,

β) ότι ο ορισμός της αθέτησης που προσδιορίζεται για ένα συγκριμένο είδος ανοίγματος, νομική οντότητα ή γεωγραφική περιοχή, εφαρμόζεται με συνέπεια σε όλα τα ανοίγματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής κάθε σχετικού ορισμού της αθέτησης.

3.3.3. Επιπλέον, για τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, η χρήση διαφορετικών ορισμών της αθέτησης αποτυπώνεται επαρκώς στην εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου στην περίπτωση συστημάτων διαβάθμισης των οποίων το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης.

4. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΘΕΤΗΣΗΣ ΣΤΑ ΑΝΟΙΓΜΑΤΑ ΛΙΑΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ

4.1. Επίπεδο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής

4.1.1. Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, στην περίπτωση των ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης και όχι σε ό,τι αφορά τις συνολικές υποχρεώσεις του δανειολήπτη. Επομένως, τα πιστωτικά ιδρύματα

που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, ειδικότερα, μπορούν να χρησιμοποιούν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο της μεμονωμένης διευκόλυνσης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής όπως ορίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 147 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Τα πιστωτικά ιδρύματα που χρησιμοποιούν την τυποποιημένη προσέγγιση μπορούν, αντιθέτως, να χρησιμοποιούν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης για όλα τα ανοίγματα που πληρούν τα κριτήρια τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 123 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ακόμη και όταν κάποια από τα εν λόγω ανοίγματα έχουν ταξινομηθεί σε διαφορετική κατηγορία ανοίγματος για τους σκοπούς της απόδοσης συντελεστή στάθμισης κινδύνου, όπως τα ανοίγματα που εξασφαλίζονται με υποθήκες επί ακίνητης περιουσίας.

4.1.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα επιλέγουν το επίπεδο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης ανάμεσα στον οφειλέτη και στη διευκόλυνση για όλα τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, με συνέπεια και κατά τρόπο που να αποτυπώνει τις πρακτικές διαχείρισης κινδύνου.

4.1.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να εφαρμόζουν τον ορισμό της αθέτησης στο επίπεδο του οφειλέτη για ορισμένα είδη ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής και στο επίπεδο της πιστωτικής διευκόλυνσης για άλλα, εφόσον κάτι τέτοιο δικαιολογείται πλήρως από τις πρακτικές διαχείρισης κινδύνου, για παράδειγμα λόγω της εφαρμογής διαφορετικού επιχειρηματικού μοντέλου από μια θυγατρική, και εφόσον υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ο αριθμός των περιπτώσεων στις οποίες οι ίδιοι οφειλέτες υπόκεινται σε διαφορετικούς ορισμούς της αθέτησης στα διαφορετικά επίπεδα εφαρμογής περιορίζεται αυστηρά στον ελάχιστο αναγκαίο.

4.1.4. Όταν τα πιστωτικά ιδρύματα αποφασίζουν να χρησιμοποιούν διαφορετικά επίπεδα εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης για διαφορετικά είδη ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής, σύμφωνα με την παρ. 4.1.3., διασφαλίζουν ότι το πεδίο εφαρμογής κάθε ορισμού της αθέτησης προσδιορίζεται με σαφήνεια και χρησιμοποιείται με συνέπεια διαχρονικά για τα διαφορετικά είδη ανοιγμάτων λιανικής τραπεζικής. Στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, οι εκτιμήσεις κινδύνου αποτυπώνουν ορθά τον ορισμό της αθέτησης που εφαρμόζεται σε κάθε είδος ανοίγματος.

4.1.5. Όταν τα πιστωτικά ιδρύματα χρησιμοποιούν διαφορετικά επίπεδα εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης όσον αφορά συγκεκριμένα χαρτοφυλάκια λιανικής τραπεζικής, η αντιμετώπιση των κοινών πελατών αυτών των χαρτοφυλακίων προσδιορίζεται στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες. Ειδικότερα, όταν το άνοιγμα στο οποίο εφαρμόζεται ο ορισμός της αθέτησης στο επίπεδο του οφειλέτη, πληροί οποιαδήποτε ή αμφότερες τις προϋποθέσεις των στοιχείων α) και β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ)

υπ' αρ. 575/2013, τότε όλα τα ανοίγματα έναντι του εν λόγω οφειλέτη θεωρούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που υπάγονται στην εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης. Όταν το άνοιγμα που υπόκειται στην εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης πληροί τις ανωτέρω προϋποθέσεις, τα άλλα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη δεν επαναταξινομούνται αυτόματα σε καθεστώς αθέτησης. Ωστόσο, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να ταξινομούν τα εν λόγω άλλα ανοίγματα σε καθεστώς αθέτησης με βάση άλλες παραμέτρους σχετικά με την πιθανή αδυναμία πληρωμής, όπως προβλέπονται περαιτέρω στις ακόλουθες παραγράφους 4.2.1 έως 4.2.3.

4.1.6. Ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται και στους οφειλέτες που αντιμετωπίζονται σύμφωνα με την τυποποιημένη προσέγγιση, στην περίπτωση που κάποια ανοίγματα έναντι του οφειλέτη πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 123 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ενώ άλλα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη έχουν τη μορφή τίτλων και, επομένως, δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ανοίγματα λιανικής τραπεζικής. Όταν ένα άνοιγμα με τη μορφή τίτλου πληροί οποιαδήποτε ή αμφότερες τις προϋποθέσεις των στοιχείων α) ή β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, όλα τα ανοίγματα έναντι αυτού του οφειλέτη θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση. Όταν ένα άνοιγμα, που πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 123 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ικανοποιεί τις ανωτέρω προϋποθέσεις και το πιστωτικό ίδρυμα εφαρμόζει τον ορισμό της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης, τα άλλα ανοίγματα έναντι του οφειλέτη δεν επαναταξινομούνται αυτόματα σε καθεστώς αθέτησης. Ωστόσο, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να ταξινομούν τα εν λόγω άλλα ανοίγματα ως ανοίγματα σε αθέτηση με βάση άλλες παραμέτρους σχετικά με την πιθανή αδυναμία πληρωμής, όπως προβλέπονται περαιτέρω στις παραγράφους 4.2.1. έως 4.2.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα, κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας, ενημερώνουν την ΤτΕ για το επίπεδο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης που επιλέγουν για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής. Σε περίπτωση διαφορετικής εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης στο χαρτοφυλάκιο λιανικής τραπεζικής (άλλοτε σε επίπεδο οφειλέτη και άλλοτε σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης), τα πιστωτικά ιδρύματα οφείλουν να αιτιολογούν σαφώς την επιλογή αυτή. Το επίπεδο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης στα ανοίγματα λιανικής αποτυπώνονται στο σύστημα παρακολούθησης και μέτρησης των αθετήσεων και λαμβάνεται υπόψη στις σχετικές διαδικασίες και πολιτικές των πιστωτικών ιδρυμάτων.

4.2. Εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης στα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης

4.2.1. Όταν, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης όσον αφορά τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, τα πιστωτικά ιδρύματα δεν θεωρούν αυτόματα ότι τα διάφορα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη τέθηκαν σε καθεστώς αθέτησης την ίδια χρονική στιγμή. Ωστόσο, τα πιστωτικά ιδρύματα λαμβάνουν υπόψη ότι ορισμένες ενδείξεις αθέτησης σχετίζονται με την κατάσταση του οφειλέτη και όχι με το καθεστώς κάποιου συγκεκριμένου ανοίγματος. Αυτό αφορά ειδικότερα τις ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής που συνδέονται με την πτώχευση του οφειλέτη όπως προσδιορίζεται στα στοιχεία ε) και στ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013. Όταν επέρχεται τέτοια ένδειξη αθέτησης, τα πιστωτικά ιδρύματα αντιμετωπίζουν όλα τα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη ως ανοίγματα σε αθέτηση ανεξαρτήτως του επιπέδου εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης.

4.2.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα εξετάζουν και άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής και προσδιορίζουν, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες, ποιες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής αποτυπώνουν τη συνολική κατάσταση ενός οφειλέτη και όχι την κατάσταση του ανοίγματος. Όταν επέρχονται οι εν λόγω άλλες ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής, όλα τα ανοίγματα έναντι του ίδιου οφειλέτη θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση ανεξαρτήτως του επιπέδου εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης.

4.2.3. Επιπροσθέτως, όταν σημαντικό μέρος των ανοιγμάτων έναντι του οφειλέτη βρίσκεται σε αθέτηση, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να θεωρούν απίθανη την ολοσχερή εξόφληση των άλλων υποχρεώσεων του συγκεκριμένου οφειλέτη χωρίς την προσφυγή σε μέτρα όπως η ρευστοποίηση των εξασφαλίσεων, και να τα αντιμετωπίζουν επίσης ως ανοίγματα σε αθέτηση.

4.3. Εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης στα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σε επίπεδο οφειλέτη

4.3.1. Η εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής σε επίπεδο οφειλέτη συνεπάγεται ότι όταν κάποια πιστωτική υποχρέωση του οφειλέτη πληροί οποιαδήποτε ή αμφότερες τις προϋποθέσεις των στοιχείων α) ή β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013, τότε όλα τα ανοίγματα έναντι του εν λόγω οφειλέτη θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση. Τα πιστωτικά ιδρύματα που αποφασίζουν να εφαρμόσουν τον ορισμό της αθέτησης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής στο επίπεδο του οφειλέτη προσδιορίζουν λεπτομερείς κανόνες για την αντιμετώπιση των κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων και της μετάδοσης της αθέτησης μεταξύ των ανοιγμάτων στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες.

4.3.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα θεωρούν ότι η κοινή πιστωτική υποχρέωση είναι ένα άνοιγμα έναντι δύο ή περισσότερων οφειλετών οι οποίοι ευθύνονται εξίσου για την αποπληρωμή της πιστωτικής υποχρέωσης. Αυτή η έννοια δεν επεκτείνεται στην πιστωτική υποχρέωση ενός μεμονωμένου οφειλέτη η οποία εξασφαλίζεται από ένα άλλο φυσικό πρόσωπο ή οντότητα με τη μορφή παροχής εγγύησης ή άλλη πιστωτική προστασία. Τα πιστωτικά ιδρύματα διαθέτουν συστήματα και διαδικασίες παρακολούθησης των κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων προκειμένου να προσδιορίζονται εγκαίρως οι αθέτησεις.

4.3.3. Όταν πληρούνται οποιαδήποτε ή αμφότερες οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) ή β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αριθ. 575/2013 όσον αφορά την κοινή πιστωτική υποχρέωση δύο ή περισσότερων οφειλετών, τα πιστωτικά ιδρύματα θεωρούν ότι βρίσκονται σε αθέτηση όλες οι άλλες κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις της ίδιας ομάδας οφειλετών και όλα τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι των εν λόγω οφειλετών, εκτός εάν μπορούν να δικαιολογήσουν ότι η αναγνώριση της αθέτησης στα μεμονωμένα ανοίγματα δεν ενδείκνυται επειδή ισχύει τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η καθυστέρηση στην πληρωμή της κοινής πιστωτικής υποχρέωσης οφείλεται σε διαφορά μεταξύ των επιμέρους οφειλετών που συμμετέχουν στην κοινή πιστωτική υποχρέωση η οποία έχει παραπεμφθεί σε δικαστήριο ή, εφόσον έχει συμφωνηθεί ή επιβάλλεται από τον νόμο, σε διαιτησία ή διαμεσολάβηση, και δεν υφίσταται καμία ανησυχία σχετικά με την οικονομική κατάσταση των επιμέρους οφειλετών,

β) η κοινή πιστωτική υποχρέωση αποτελεί επουσιώδες ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων ενός μεμονωμένου οφειλέτη. Στις εσωτερικές πολιτικές και διαδικασίες του πιστωτικού ιδρύματος ορίζεται σαφώς το ποσοστό της κοινής πιστωτικής υποχρέωσης στις συνολικές υποχρεώσεις ενός μεμονωμένου οφειλέτη, το οποίο θεωρείται επουσιώδες.

4.3.4. Η αθέτηση μιας κοινής πιστωτικής υποχρέωσης δεν προκαλεί την αθέτηση άλλων κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων των επιμέρους οφειλετών με άλλα φυσικά πρόσωπα ή οντότητες, που δεν εμπλέκονται στην πιστωτική υποχρέωση η οποία βρέθηκε αρχικά σε αθέτηση. Ωστόσο, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αν η αθέτηση της κοινής πιστωτικής υποχρέωσης που επήλθε, συνιστά ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής όσον αφορά τις άλλες κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις.

4.3.5. Όταν πληρούνται οποιαδήποτε ή αμφότερες οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) ή β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αριθ. 575/2013 όσον αφορά την πιστωτική υποχρέωση ενός μεμονωμένου οφειλέτη, το φαινόμενο της μετάδοσης του προβλήματος της αθέτησης δεν εξαπλώνεται αυτόματα σε τυχόν κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις του εν

λόγω οφειλέτη. Ωστόσο, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αν γι' αυτές τις κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις υφίστανται τυχόν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής οι οποίες συνδέονται με την αθέτηση ενός εκ των οφειλετών. Σε κάθε περίπτωση, όταν όλοι οι επιμέρους οφειλέτες βρίσκονται σε καθεστώς αθέτησης, οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις τους θεωρούνται επίσης αυτόματα υποχρεώσεις σε αθέτηση.

4.3.6. Τα πιστωτικά ιδρύματα προσδιορίζουν με βάση τις ισχύουσες σχετικές νομικές διατάξεις και προβλέπουν στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες τον εντοπισμό των οφειλετών οι οποίοι νομικά ευθύνονται πλήρως για συγκεκριμένες υποχρεώσεις αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με άλλους οφειλέτες, και επομένως ευθύνονται πλήρως για το συνολικό ποσό των εν λόγω υποχρεώσεων, αλλά εξαιρούν τις πιστωτικές υποχρεώσεις ενός μεμονωμένου οφειλέτη που εξασφαλίζονται από άλλο φυσικό πρόσωπο ή οντότητα με τη μορφή παροχής εγγύησης ή άλλη πιστωτική προστασία. Στην περίπτωση της πλήρους αμοιβαίας ευθύνης για όλες τις υποχρεώσεις, η αθέτηση του ενός από τους εν λόγω οφειλέτες θεωρείται ένδειξη για πιθανή αδυναμία πληρωμής του άλλου οφειλέτη και, επομένως, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αν οι μεμονωμένες και οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις των εν λόγω οφειλετών θεωρούνται υποχρεώσεις σε αθέτηση. Όταν ένας από τους οφειλέτες που ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον και νομικά ευθύνονται πλήρως για όλες τις υποχρεώσεις έχει κοινή πιστωτική υποχρέωση με άλλον πελάτη, τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολογούν αν οι ενδείξεις της πιθανής αδυναμίας πληρωμής ισχύουν επίσης και στις άλλες κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις με τρίτους.

4.3.7. Τα πιστωτικά ιδρύματα επίσης αναλύουν τις μορφές των νομικών οντοτήτων στις οικείες περιοχές δικαιοδοσίας και τον βαθμό ευθύνης των ιδιοκτητών, των εταίρων, των μετόχων ή των διαχειριστών για τις υποχρεώσεις της εταιρείας ανάλογα με τη νομική μορφή της οντότητας. Όταν ένα φυσικό πρόσωπο ευθύνεται πλήρως για τις υποχρεώσεις μια εταιρείας, η αθέτηση της εταιρείας έχει ως συνέπεια να θεωρηθεί ότι και το φυσικό πρόσωπο βρίσκεται σε καθεστώς αθέτησης. Όταν δεν υφίσταται τέτοια πλήρης ευθύνη για τις υποχρεώσεις της εταιρείας, οι ιδιοκτήτες, οι εταίροι ή οι σημαντικοί μέτοχοι μιας εταιρείας σε αθέτηση αξιολογούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα για τυχόν ενδείξεις πιθανής αδυναμίας πληρωμής όσον αφορά τις μεμονωμένες υποχρεώσεις τους.

4.3.8. Επιπροσθέτως, στην ειδική περίπτωση ενός μεμονωμένου επιχειρηματία όπου το φυσικό πρόσωπο ευθύνεται πλήρως για αμφότερες τις ατομικές και εμπορικές υποχρεώσεις και με την ατομική και με την εμπορική περιουσία του, η αθέτηση οποιασδήποτε εκ των ατομικών ή εμπορικών υποχρεώσεων έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται ότι βρίσκονται σε καθεστώς αθέ-

της όλες οι ατομικές και εμπορικές υποχρεώσεις του προσώπου αυτού.

4.3.9. Όταν ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται σε επίπεδο οφειλέτη για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, το όριο σημαντικότητας εφαρμόζεται επίσης στο επίπεδο του οφειλέτη. Τα πιστωτικά ιδρύματα προσδιορίζουν με σαφήνεια στις εσωτερικές τους πολιτικές και διαδικασίες την αντιμετώπιση των κοινών πιστωτικών υποχρεώσεων κατά την εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας.

4.3.10. Ο κοινός οφειλέτης, δηλαδή η συγκεκριμένη ομάδα των επιμέρους οφειλετών που έχουν μια κοινή πιστωτική υποχρέωση έναντι του πιστωτικού ιδρύματος, αντιμετωπίζεται ως διαφορετικός οφειλέτης από καθέναν από τους επιμέρους οφειλέτες. Σε περίπτωση καθυστέρησης στην πληρωμή μιας κοινής πιστωτικής υποχρέωσης, η σημαντικότητα της εν λόγω καθυστέρησης αξιολογείται με εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας που αναφέρεται στην Ενότητα 1.5 του Κεφαλαίου 1 του Μέρους Β, σε όλες τις κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις που έχουν χορηγηθεί στη συγκεκριμένη ομάδα οφειλετών. Για τον σκοπό αυτό, τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι των οφειλετών που συμμετέχουν σε μια κοινή πιστωτική υποχρέωση ή έναντι οποιασδήποτε άλλης υποομάδας τέτοιων οφειλετών δεν λαμβάνονται υπόψη. Ωστόσο, όταν παραβιάζεται το όριο σημαντικότητας που έχει υπολογιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο για έναν κοινό οφειλέτη, όλες οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις αυτής της ομάδας οφειλετών και όλα τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι των οφειλετών που συμμετέχουν στην κοινή πιστωτική υποχρέωση θεωρούνται σε καθεστώς αθέτησης εκτός εάν πληρούνται οποιαδήποτε από τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παρ. 4.3.3.

4.3.11. Όταν καθυστερεί η πληρωμή σε μια μεμονωμένη πιστωτική υποχρέωση, η σημαντικότητα της καθυστέρησης αξιολογείται με την εφαρμογή του ορίου σημαντικότητας που αναφέρεται στην Ενότητα 1.5 του Κεφαλαίου 1 του Μέρους Β σε όλες τις μεμονωμένες πιστωτικές υποχρεώσεις του συγκεκριμένου οφειλέτη, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κοινές πιστωτικές υποχρεώσεις του εν λόγω οφειλέτη με άλλα φυσικά πρόσωπα ή οντότητες. Όταν παραβιάζεται το όριο σημαντικότητας που έχει υπολογιστεί κατ' αυτόν τον τρόπο, όλα τα μεμονωμένα ανοίγματα έναντι του συγκεκριμένου οφειλέτη θεωρούνται ανοίγματα σε αθέτηση.

5. ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

5.1. Έγκαιρος προσδιορισμός της αθέτησης

5.1.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα διαθέτουν αποτελεσματικές διαδικασίες οι οποίες τους επιτρέπουν να αποκτούν τη σχετική πληροφόρηση προκειμένου να προσδιορίζουν τις αθετήσεις εγκαίρως, και να κατευθύνουν τις σχετικές πληροφορίες στον συντομότερο δυνατό χρόνο και, όπου είναι εφικτό, με αυτοματοποιημένο τρόπο στα μέλη του προσωπικού που είναι υπεύθυνα για τη λήψη πιστωτικών αποφάσεων, και ειδικότερα:

α) όταν εφαρμόζουν αυτόματες διαδικασίες, όπως η μέτρηση των ημερών καθυστέρησης, ο προσδιορισμός των ενδείξεων αθέτησης διενεργείται σε καθημερινή βάση,

β) όταν εφαρμόζουν μη αυτόματες διαδικασίες, όπως ο έλεγχος εξωτερικών πηγών και βάσεων δεδομένων, η ανάλυση καταλόγων επιτήρησης ("watchlists"), η ανάλυση των καταλόγων ανοιγμάτων υπό ρύθμιση και ο προσδιορισμός των ειδικών προσαρμογών πιστωτικού κινδύνου, οι πληροφορίες επικαιροποιούνται με τέτοια συχνότητα ώστε να διασφαλίζεται ο έγκαιρος προσδιορισμός της αθέτησης. Η συχνότητα επικαιροποίησης των πληροφοριών για τον έγκαιρο προσδιορισμό της αθέτησης, δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από 30 ημέρες.

5.1.2. Τα πιστωτικά ιδρύματα επιβεβαιώνουν σε τακτική βάση ότι όλα τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα υπό ρύθμιση ταξινομούνται ως ανοίγματα σε αθέτηση και υπόκεινται σε επείγουσα αναδιάρθρωση. Τα πιστωτικά ιδρύματα επίσης αναλύουν σε τακτική βάση τα εξυπηρετούμενα ανοίγματα υπό ρύθμιση προκειμένου να προσδιορίζουν αν κάποιο εξ αυτών πληροί την ένδειξη πιθανής αδυναμίας πληρωμής όπως προσδιορίζεται στο στοιχείο δ) της παρ. 3 του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 και εξειδικεύεται στις παραγράφους 2.4.1 έως 2.4.7 του Κεφαλαίου 2 του Μέρους Β της παρούσας. Η ανάλυση των ανοιγμάτων στα οποία έχει πραγματοποιηθεί επείγουσα αναδιάρθρωση εκπονείται τουλάχιστον σε τριμηνιαία βάση.

5.1.3. Τα πιστωτικά ιδρύματα αναπτύσσουν μηχανισμούς ελέγχου που διασφαλίζουν ότι οι σχετικές πληροφορίες χρησιμοποιούνται στη διαδικασία προσδιορισμού της αθέτησης αμέσως μετά την απόκτησή τους. Όλα τα ανοίγματα έναντι ενός οφειλέτη σε αθέτηση ή όλα τα σχετικά ανοίγματα σε περίπτωση εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης σε επίπεδο μεμονωμένης πιστωτικής διευκόλυνσης για τα ανοίγματα λιανικής τραπεζικής, χαρακτηρίζονται ανοίγματα σε αθέτηση σε όλα τα σχετικά πληροφοριακά συστήματα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Εάν εμφανίζονται καθυστερήσεις κατά την καταγραφή της αθέτησης, οι καθυστερήσεις αυτές δεν οδηγούν σε σφάλματα ή ασυνέπειες στη διαχείριση κινδύνου, στην υποβολή αναφορών κινδύνου, στον υπολογισμό των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων ή στη χρήση δεδομένων για την ποσοτικοποίηση του κινδύνου. Ειδικότερα, διασφαλίζεται ότι τα στοιχεία στις εσωτερικές και εξωτερικές αναφορές αποτυπώνουν μια κατάσταση στην οποία όλα τα ανοίγματα είναι ταξινομημένα με ορθό τρόπο.

5.2. Τεκμηρίωση

5.2.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα τεκμηριώνουν τις πολιτικές τους όσον αφορά τον ορισμό της αθέτησης, περιλαμβανομένων όλων των ρητρών ενεργοποίησης για τον προσδιορισμό της αθέτησης και των κριτηρίων εξόδου, καθώς και του σαφούς προσδιορισμού του πεδίου εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης, και ειδικότερα:

α) τεκμηριώνουν τον τρόπο λειτουργίας όλων των ενδείξεων αθέτησης,

β) τεκμηριώνουν τον τρόπο λειτουργίας των κριτηρίων με βάση τα οποία ένας οφειλέτης σε αθέτηση επαναταξινομείται σε καθεστώς μη αθέτησης,

γ) τηρούν επικαιροποιημένο μητρώο όλων των ορισμών της αθέτησης.

5.2.2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παρ. 5.2.1, τα πιστωτικά ιδρύματα τεκμηριώνουν λεπτομερώς την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης συμπεριλαμβάνοντας τον τρόπο λειτουργίας όλων των ενδείξεων αθέτησης, καθώς και τη διαδικασία, τις πηγές πληροφόρησης και τις αρμοδιότητες για τον εντοπισμό συγκεκριμένων ενδείξεων αθέτησης.

5.2.3. Για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παρ. 5.2.1., τα πιστωτικά ιδρύματα τεκμηριώνουν τον τρόπο λειτουργίας των κριτηρίων με βάση τα οποία ένας οφειλέτης σε αθέτηση επαναταξινομείται σε καθεστώς μη αθέτησης, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών, των πηγών πληροφόρησης και των αρμοδιοτήτων που έχουν ανατεθεί στο σχετικό προσωπικό.

5.2.4. Για τους σκοπούς των παραγράφων 5.2.2 και 5.2.3, η τεκμηρίωση περιλαμβάνει την περιγραφή όλων των αυτόματων μηχανισμών και των μη αυτόματων διαδικασιών, και σε περιπτώσεις που εφαρμόζονται με μη αυτόματο τρόπο ποιοτικές ενδείξεις αθέτησης ή κριτήρια για την επιστροφή σε καθεστώς μη αθέτησης, η περιγραφή είναι επαρκώς λεπτομερής ώστε να διευκολύνεται η κοινή αντίληψη και η συνεπής εφαρμογή από όλο το υπεύθυνο προσωπικό.

5.2.5. Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) της παρ. 5.2.1, τα πιστωτικά ιδρύματα τηρούν επικαιροποιημένο μητρώο με την τρέχουσα και τις παρελθούσες εκδοχές του ορισμού της αθέτησης, αρχής γενομένης τουλάχιστον από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας. Το εν λόγω μητρώο περιέχει τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το πεδίο εφαρμογής του ορισμού της αθέτησης, σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται περισσότεροι του ενός ορισμοί της αθέτησης εντός του πιστωτικού ιδρύματος, της μητρικής επιχείρησης ή οποιασδήποτε από τις θυγατρικές του,

β) το όργανο που εγκρίνει τον ορισμό ή τους ορισμούς της αθέτησης και την ημερομηνία έγκρισης για καθέναν από τους εν λόγω ορισμούς,

γ) την ημερομηνία εφαρμογής κάθε ορισμού της αθέτησης,

δ) σύντομη περιγραφή όλων των μεταβολών που έχουν επέλθει σε σχέση με την τελευταία εκδοχή,

ε) στην περίπτωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν λάβει άδεια να χρησιμοποιούν την ΠΕΔ, την κατηγορία μεταβολής, την ημερομηνία υποβολής στην ΤτΕ και, κατά περίπτωση, την ημερομηνία έγκρισης από την ΤτΕ.

5.3. Απαιτήσεις εσωτερικής διακυβέρνησης για τα πιστωτικά ιδρύματα που εφαρμόζουν την ΠΕΔ

5.3.1. Τα πιστωτικά ιδρύματα που εφαρμόζουν την ΠΕΔ υιοθετούν επαρκείς μηχανισμούς και διαδικασίες προκειμένου να διασφαλίζουν ότι ο ορισμός της αθέτησης εφαρμόζεται και χρησιμοποιείται με ορθό τρόπο, και ειδικότερα διασφαλίζουν ότι:

α) απαιτείται η έγκριση του ορισμού της αθέτησης και του πεδίου εφαρμογής του από το Διοικητικό Συμβούλιο ή από ειδική επιτροπή που έχει οριστεί από αυτό καθώς επίσης και από τα ανώτερα διοικητικά στελέχη σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 189 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013,

β) ο ορισμός της αθέτησης χρησιμοποιείται με συνέπεια για τους σκοπούς του υπολογισμού των απαιτήσεων ιδίων κεφαλαίων και διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο στις διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου μέσω της χρήσης του τουλάχιστον στον τομέα της παρακολούθησης των ανοιγμάτων και στην εσωτερική υποβολή αναφορών προς τα ανώτερα διοικητικά στελέχη και το Διοικητικό Συμβούλιο,

γ) η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης ή άλλη παρεμφερής ανεξάρτητη λειτουργία ελέγχου εξετάζει τακτικά την ευρωστία και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας για τον προσδιορισμό της αθέτησης, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τον έγκαιρο προσδιορισμό της αθέτησης που αναφέρεται στις παρ. 5.1.1 έως 5.1.3 και διασφαλίζει ότι τα συμπεράσματα της αξιολόγησης του εσωτερικού ελέγχου και οι αντίστοιχες συστάσεις, καθώς και τυχόν μέτρα που λαμβάνονται για την αντιμετώπιση των αδυναμιών που εντοπίστηκαν, κοινοποιούνται απευθείας στο Διοικητικό Συμβούλιο ή στην ειδική επιτροπή που έχει οριστεί από αυτό.

ΜΕΡΟΣ Δ: Λοιπές Διατάξεις

1. Η παρούσα τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Από την έναρξη ισχύος της παρούσας, κάθε υφιστάμενη αναφορά της υπό στοιχεία ΠΕΕ 175/2/29.7.2020 «Υιοθέτηση των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών σχετικά με τη διαχείριση μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων και υπό ρύθμιση ανοιγμάτων (EBA/GL/2018/06) – Κατάργηση της πράξης εκτελεστικής επιτροπής 42/30.5.2014 «Πλαίσιο εποπτικών υποχρεώσεων για τη διαχείριση των ανοιγμάτων σε καθυστέρηση και των μη εξυπηρετούμενων ανοιγμάτων» (Β' 1582)» (Β' 3550) σε σημεία των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών σχετικά με την εφαρμογή του ορισμού της αθέτησης δυνάμει του άρθρου 178 του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 (EBA/GL/2016/07), νοείται ως αναφορά στα αντίστοιχα σημεία της παρούσας.

Επιπλέον, από την έναρξη ισχύος της παρούσας, κάθε υφιστάμενη αναφορά της υπό στοιχεία ΠΕΕ 175/2/29.7.2020 στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/171 της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2017 για

τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για το όριο σημαντικότητας για καθυστερημένες πιστωτικές υποχρεώσεις (EEL 32/1, 6.2.2018), νοείται ως αναφορά στην Ενότητα 1.5. του Κεφαλαίου 1 του Μέρους Β της παρούσας.

Από την έναρξη ισχύος της παρούσας καταργείται για τα πιστωτικά ιδρύματα η υπό στοιχεία ΠΔ/ΤΕ 2589/20.8.2007 «Υπολογισμός Κεφαλαιακών Απαιτήσεων έναντι του Πιστωτικού Κινδύνου σύμφωνα με την Προσέγγιση Εσωτερικών Διαβαθμίσεων» (Β' 1746) και η υπό στοιχεία ΠΔ/ΤΕ 2588/20.8.2007 «Υπολογισμός Κεφαλαιακών Απαιτήσεων έναντι του Πιστωτικού Κινδύνου

σύμφωνα με την Τυποποιημένη Προσέγγιση» (Β' 1758). Οποιαδήποτε αναφορά στις εν λόγω ΠΔ/ΤΕ νοείται ως αναφορά στις σχετικές κατά περίπτωση διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) υπ' αρ. 575/2013.

Εξουσιοδοτείται η Διεύθυνση Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος να παρέχει οδηγίες και διευκρινίσεις για την εφαρμογή της παρούσας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να αναρτηθεί στον ιστότοπο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Ο Διοικητής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Το Εθνικό Τυπογραφείο αποτελεί δημόσια υπηρεσία υπαγόμενη στην Προεδρία της Κυβέρνησης και έχει την ευθύνη τόσο για τη σύνταξη, διαχείριση, εκτύπωση και κυκλοφορία των Φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ), όσο και για την κάλυψη των εκτυπωτικών - εκδοτικών αναγκών του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα (ν. 3469/2006/Α' 131 και π.δ. 29/2018/Α' 58).

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

- Τα **ΦΕΚ σε ηλεκτρονική μορφή** διατίθενται δωρεάν στο **www.et.gr**, την επίσημη ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου. Όσα ΦΕΚ δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωριστεί στην ανωτέρω ιστοσελίδα, ψηφιοποιούνται και αποστέλλονται επίσης δωρεάν με την υποβολή αίτησης, για την οποία αρκεί η συμπλήρωση των αναγκαίων στοιχείων σε ειδική φόρμα στον ιστότοπο **www.et.gr**.

- Τα **ΦΕΚ σε έντυπη μορφή** διατίθενται σε μεμονωμένα φύλλα είτε απευθείας από το Τμήμα Πωλήσεων και Συνδρομητών, είτε ταχυδρομικά με την αποστολή αιτήματος παραγγελίας μέσω των ΚΕΠ, είτε με ετήσια συνδρομή μέσω του Τμήματος Πωλήσεων και Συνδρομητών. Το κόστος ενός ασπρόμαυρου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,00 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,20 €. Το κόστος ενός έγχρωμου ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1,50 €, αλλά για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο (ή μέρος αυτού) προσαυξάνεται κατά 0,30 €. Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. διατίθεται δωρεάν.

• Τρόποι αποστολής κειμένων προς δημοσίευση:

Α. Τα κείμενα προς δημοσίευση στο ΦΕΚ, από τις υπηρεσίες και τους φορείς του δημοσίου, αποστέλλονται ηλεκτρονικά στη διεύθυνση **webmaster.et@et.gr** με χρήση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.

Β. Κατ' εξαίρεση, όσοι πολίτες δεν διαθέτουν προηγμένη ψηφιακή υπογραφή μπορούν είτε να αποστέλλουν ταχυδρομικά, είτε να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση εκτυπωμένα σε χαρτί στο Τμήμα Παραλαβής και Καταχώρισης Δημοσιευμάτων.

- Πληροφορίες, σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την ημερήσια κυκλοφορία των Φ.Ε.Κ., με την πώληση των τευχών και με τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες μας, περιλαμβάνονται στον ιστότοπο (**www.et.gr**). Επίσης μέσω του ιστότοπου δίδονται πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, με βάση τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Πρόκειται για τον αριθμό που εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ - ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Το Εθνικό Τυπογραφείο ανταποκρινόμενο σε αιτήματα υπηρεσιών και φορέων του δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει έντυπα, φυλλάδια, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους για κάθε χρήση, κ.ά.

Επίσης σχεδιάζει ψηφιακές εκδόσεις, λογότυπα και παράγει οπτικοακουστικό υλικό.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Καποδιστρίου 34, τ.κ. 10432, Αθήνα

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000 - fax: 210 5279054

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεις - Συνδρομές: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)

Πληροφορίες: (Ισόγειο, Γρ. 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)

Παραλαβή Δημ. Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα ως Παρασκευή: 8:00 - 13:30

Ιστότοπος: **www.et.gr**

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία του ιστότοπου: **helpdesk.et@et.gr**

Αποστολή ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ: **webmaster.et@et.gr**

Πληροφορίες για γενικό πρωτόκολλο και αλληλογραφία: **grammateia@et.gr**

Πείτε μας τη γνώμη σας,

για να βελτιώσουμε τις υπηρεσίες μας, συμπληρώνοντας την ειδική φόρμα στον ιστότοπό μας.

